

วารสารนวัตกรรมสังคม ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน พ.ศ. 2569

**แนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาภาควิชาภาษาไทย
สถาบันผู้เจียงตามแนวคิดผู้นำสี จิ้นผิง (Xi Jinping)
ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน**

**The Guidelines for Curriculum Management to Develop the
Characteristics of Students in the Thai Language of the Pujiang Institute,
Nanjing Tech University, Based on the Leadership Philosophy of Xi
Jinping, President of the People's Republic of China**

JIAQI XIAN ¹, พรพิมล ประสงค์พร ²

วันรับ: 1 กรกฎาคม พ.ศ.2568 วันแก้ไข: 11 สิงหาคม พ.ศ.2568 ยอมรับ: 14 สิงหาคม พ.ศ.2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาภาควิชาภาษาไทย สถาบันผู้เจียง ตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิง (Curriculum-based Ideological and Political Education) ศึกษาระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาภาควิชาภาษาไทย สถาบันผู้เจียง ตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิง และเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรภาษาไทย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาให้สอดคล้องกับแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิง ภายใต้การนำของประธานาธิบดีสี จิ้นผิง ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลจีน โดยมุ่งพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาภาควิชาภาษาไทย สถาบันผู้เจียงแห่งมหาวิทยาลัยนานจิงเทคโนโลยีการวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) เก็บข้อมูลจากนักศึกษา 118 คน และผู้บริหาร/อาจารย์ 5 คน ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการบริหารหลักสูตรภายใต้แนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงช่วยพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติที่สอดคล้องกับบริบททางสังคมและอุดมการณ์ของประเทศจีนอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะการส่งเสริมจิตสำนึกทางการเมือง ความรับผิดชอบต่อสังคม และการเข้าใจวัฒนธรรมจีนในบริบทสากล ทั้งนี้ งานวิจัยยังเสนอแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวคิดของสี จิ้นผิงในระดับภาควิชา เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: แนวทางการบริหารหลักสูตร,แนวคิดผู้นำสี จิ้นผิง,สถาบันผู้เจียง

¹ นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษาและความเป็นผู้นำ คณะครุศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

² อาจารย์ประจำ สาขาวิชาสาขาวิชาการจัดการการศึกษาและความเป็นผู้นำ คณะครุศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

Abstract

This study aims to explore the curriculum management guidelines based on the concept of “ Curriculum- based Ideological and Political Education” (Ke Cheng Si Zheng – 课程思政), a major educational policy under President Xi Jinping’s leadership. Focusing on the development of student characteristics in the Thai Language Department at Pujiang Institute of Nanjing Tech University, the study employed a mixed-methods research approach. Data were collected from 118 Thai major students and 5 key administrators and instructors. The findings revealed that curriculum management under the Ke Cheng Si Zheng framework significantly contributes to enhancing students’ knowledge, skills, and attitudes aligned with China's ideological and social context. In particular, it promotes political consciousness, social responsibility, and an understanding of Chinese culture in global contexts. The study proposes practical strategies for implementing Xi Jinping’s educational philosophy at the departmental level to foster sustainable curriculum development and quality education.

Keywords: Curriculum Management Guidelines, Xi Jinping’s Leadership Philosophy, Pujiang Institute

1. บทนำ

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 เป็นต้นมา รัฐบาลจีนภายใต้การนำของประธานาธิบดี สี จิ้นผิง ได้ให้ความสำคัญกับการปลูกฝังอุดมการณ์และการเมืองในระบบการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาอย่างจริงจัง ผ่านการผลักดันแนวคิด “เค่อเจิงซือเจิง (课程思政)” หรือ Curriculum-based Ideological and Political Education ซึ่งมุ่งเน้นให้ทุกหลักสูตร ไม่เพียงเฉพาะรายวิชาอุดมการณ์และการเมืองโดยตรง แต่รวมถึงรายวิชาทั่วไปและวิชาเฉพาะทางต้องมียุทธศาสตร์ในการถ่ายทอดคุณธรรม จริยธรรมและอุดมคติทางสังคมควบคู่ไปกับเนื้อหาทางวิชาการ แนวคิดเค่อเจิงซือเจิงถือเป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางความคิดในระดับนโยบายด้านการศึกษาของจีนอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งบูรณาการเป้าหมายของการพัฒนาทางวิชาการเข้ากับเป้าหมายของการพัฒนาทางจริยธรรมในระดับบุคคลและสังคมอย่างแยกไม่ออก อันสะท้อนให้เห็นถึงเจตนาของผู้นำจีนในการสร้างระบบการศึกษาที่สามารถผลิตบัณฑิตที่ไม่เพียงมีความรู้ในเชิงเทคนิคหรือวิชาชีพเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจในบริบททางสังคม การเมืองและวัฒนธรรมของประเทศตนเองอย่างถ่องแท้ โดยเฉพาะในยุคที่จีนกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกทั้งทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยีและค่านิยม การให้ความสำคัญกับ “อุดมการณ์และการเมือง” จึงไม่ใช่เพียงการควบคุมหรือปลูกฝังในเชิงอุดมคติ หากแต่เป็นความพยายามในการรักษา “รากฐานทางอารยธรรมและจริยธรรมของชาติ” ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์และวัฒนธรรมข้ามชาติที่ไหลบ่าเข้าสู่ระบบการศึกษา แนวคิดนี้จึงมีลักษณะเป็น Meta-Curriculum ที่แทรกซึมอยู่ในทุกหลักสูตร โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างบัณฑิตที่ “เก่ง ดี มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม” อย่างสมดุล (China Media Project, 2021)

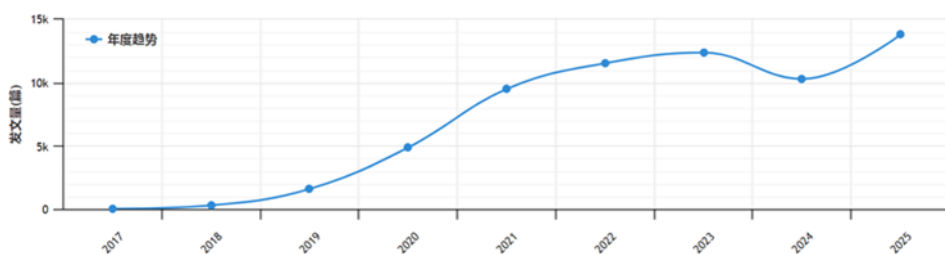
ในเชิงทฤษฎีแนวคิดเค่อเจิงซือเจิงสามารถวิเคราะห์ผ่านกรอบของ “อุดมการณ์ในหลักสูตร” (Curriculum Ideology) ที่มองว่าหลักสูตรไม่ใช่เพียงการจัดระเบียบเนื้อหาเพื่อพัฒนาทักษะ แต่เป็นเครื่องมือทางอุดมการณ์ที่ใช้ในการปลูกฝังคุณค่า ความเชื่อ และเจตคติบางประการต่อผู้เรียนอย่างมีเป้าหมาย (Apple, 1990; Schiro, 2013) แนวทางนี้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแนวคิด Hidden curriculum หรือ Value-Laden Curriculum ซึ่ง Eisner (1985) อธิบายว่าเป็นสิ่งที่ “ไม่ได้สอนอย่างเป็นทางการ แต่ส่งผ่านจากวัฒนธรรมของสถานศึกษา ผ่านกิจกรรม การปฏิบัติ และความคาดหวังในห้องเรียน” ดังนั้น แนวคิดเค่อเจิงซือเจิงจึงไม่เพียงแต่เป็นกลยุทธ์ทางการศึกษาของรัฐ หากยังสะท้อนถึงการใช้ “หลักสูตร” เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและธำรงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและอุดมการณ์ของชาติในระยะยาว (Ministry of Education of the People’s Republic of China, 2020)

แนวคิดดังกล่าวได้รับการสถาปนาเป็นกลยุทธ์เชิงระบบของกระทรวงศึกษาธิการจีนในช่วงปี พ.ศ. 2560–2563 ผ่านการออกแนวทางนโยบาย และคู่มือการดำเนินงานในหลายระลอก โดยมีเป้าหมายเพื่อให้การปลูกฝังคุณธรรมตามแนวคิด “ลีเต๋อชู่เหริน” (立德树人—Fostering Virtue and Cultivating Talents) เป็นภารกิจหลักของการอุดมศึกษา ไม่จำกัดเฉพาะในวิชาทางสังคมศาสตร์ แต่ครอบคลุมไปยังสาขาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ การแพทย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สาขาภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นสาขาที่ต้องเผชิญกับการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและระบบความคิดที่หลากหลาย การวางแนวทาง “ลีเต๋อชู่เหริน” ให้เป็นภารกิจหลัก

ของการศึกษา มิใช่เพียงการขับเคลื่อนนโยบายตามอุดมการณ์รัฐ หากแต่เป็นการกำหนดแก่นกลางของการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาอย่างสมดุลในศตวรรษที่ 21 ที่ผสานระหว่าง ‘ปัญญา’ กับ ‘คุณธรรม’ เข้าด้วยกัน กล่าวคือ จีนไม่ได้ต้องการเพียงทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพทางเทคนิคเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ชาติในด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี หรือการพัฒนาเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว หากยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเป็นมนุษย์ในมิติทางจริยธรรม จิตสำนึกสาธารณะ และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมร่วมด้วย โดยเฉพาะในบริบทของการศึกษาในสาขาภาษาต่างประเทศ ที่นักศึกษาไม่ได้เรียนรู้เพียง “ภาษา” ในเชิงโครงสร้าง แต่ยังต้องรับรู้ถึงวัฒนธรรม ระบบคุณค่า ความเชื่อและทัศนคติของโลกภายนอก การศึกษาในสาขานี้จึงมีความเสี่ยงต่อการ “ถูกกลืนวัฒนธรรม” หรือการลดทอนความเข้าใจในรากเหง้าทางวัฒนธรรมของตนเอง นำไปสู่ความสับสนทางอัตลักษณ์ได้ หากขาดการชี้นำอย่างเหมาะสม ดังนั้นแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการจีนจึงให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลระหว่างการเปิดรับกับการยึดมั่น กล่าวคือ การศึกษาภาษาต่างประเทศควรส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร การเข้าใจวัฒนธรรมอื่น และการคิดเชิงวิพากษ์ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องบ่มเพาะจิตวิญญาณแห่งความเป็นจีน ความภาคภูมิใจในชาติ และการยึดถือในคุณค่าพื้นฐานของสังคมนิยม ด้วยเหตุนี้จึงเกิดการออกแบบ “หลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง” ให้เป็นกลไกสำคัญในการเชื่อมโยงเนื้อหาทางวิชาการเข้ากับสาระทางคุณธรรมผ่านวิธีการสอดแทรกแนวคิดในระดับรายวิชา (Course Level Integration) ไปจนถึงระดับนโยบายของหลักสูตร (Programmatic Level Alignment) อันเป็นการสร้างสภาวะแวดล้อมทางการศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนาทั้งปัญญา และคุณธรรมในครรถองเดียวกัน (Ministry of Education of the People’s Republic of China, 2018; 2021)

จากการค้นหางานวิจัยด้านการปฏิรูปการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองใน China National Knowledge Infrastructure หรือ CNKI ฐานข้อมูลดัชนีอ้างอิงที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดของประเทศจีน พบว่า มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงมากกว่า 51,814 ชิ้น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องดังภาพที่ 1 แสดงให้เห็นถึงความสนใจของวงวิชาการจีนต่อการบูรณาการแนวคิดอุดมการณ์และการเมืองกับการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามงานวิจัยส่วนใหญ่ยังคงเน้นไปที่บริบทการจัดการเรียนการสอนในสาขาภาษาอังกฤษ หรือสาขาภาษาจีนเป็นหลัก ขณะที่งานวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการบริหารหลักสูตรในภาควิชาภาษาไทยซึ่งเป็นสาขาภาษาต่างประเทศที่มีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยังมีจำกัดและขาดความเป็นระบบ (Bian, 2024)

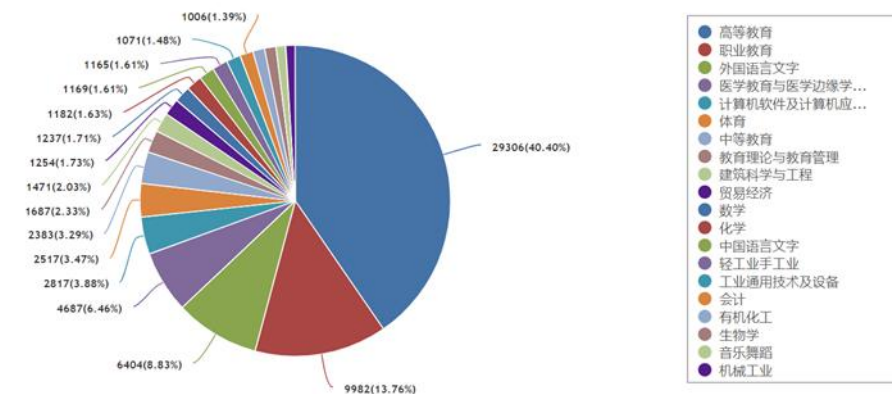
รูปที่ 1 การวิจัยด้านการปฏิรูปการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง

ที่มา : China National Knowledge Infrastructure. (2025, February 3). Search results for “课程

思政” [Data set]. Retrieved from <https://www.cnki.net>

แม้ว่าผลรวมของจำนวนผลงานวิจัยจะสะท้อนให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวในวงวิชาการจีนเกี่ยวกับแนวคิดเค่อเฉิงชื่อเจิงอย่างกว้างขวาง แต่เมื่อวิเคราะห์เชิงลึกจะพบว่า การกระจายตัวของงานวิจัยยังคงกระจุกตัวอยู่ในสาขาวิชาหลัก เช่น ภาษาอังกฤษ การแพทย์ วิศวกรรมศาสตร์ และวิชาทางสังคมศาสตร์บางแขนง ขณะที่สาขาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะ “ภาษาไทย” ซึ่งมีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ด้านความสัมพันธ์ต่างประเทศของจีน กลับยังไม่ได้รับการศึกษาวเคราะห์อย่างครอบคลุมทั้งในมิติของการจัดการเรียนการสอน และในมิติของการบริหารหลักสูตรในระดับภาควิชา นอกจากนี้ งานวิจัยที่มีอยู่ส่วนใหญ่มักเน้นไปที่ระดับ “แนวปฏิบัติของผู้สอน” หรือการวิเคราะห์เชิงกรณีของรายวิชาเฉพาะ มากกว่าการวางกรอบแนวคิดหรือพัฒนาโมเดลการบริหารหลักสูตรในระดับองค์กรวม จึงยังขาดเครื่องมือทางวิชาการที่สามารถนำไปใช้ในการวางแผน ออกแบบ และประเมินประสิทธิภาพของการบูรณาการแนวคิดอุดมการณ์และการเมืองในรายวิชาภาษาต่างประเทศได้อย่างเป็นระบบ (Ministry of Education of the People’s Republic of China, 2020)

รูปที่ 2 การวิจัยด้านการปฏิรูปการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองในแต่ละสาขา

ที่มา : China National Knowledge Infrastructure. (2025, February 3). Search results for “课程

思政” by discipline [Data set]. Retrieved from <https://www.cnki.net>

ภาควิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยจีน โดยเฉพาะในสถาบันที่มีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิต เพื่อรองรับความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน มีบทบาทสำคัญในฐานะสื่อกลางของนโยบาย “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” (One Belt One Road) และ “ประชาคมร่วมโชคชะตาจีน-อาเซียน” อย่างไรก็ตาม การที่ภาควิชาเหล่านี้ยังขาดแนวทางการบริหารหลักสูตรที่สามารถบูรณาการแนวคิดเค่อเฉิงชื่อเจิงได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจนำไปสู่การดำเนินงานที่ไม่ต่อเนื่อง หรือไม่สามารประเมินผลลัพธ์เชิงคุณธรรมและอุดมการณ์ของนักศึกษาได้อย่างชัดเจน และนั่นคือช่องว่างที่ยังต้องการการศึกษาวจัยเพื่อเติมเต็มในเชิงแนวคิด กลยุทธ์ และการนำไปใช้จริงในระดับภาควิชา (National Development and Reform Commission, 2015)

สถาบันผู้เจียงแห่งมหาวิทยาลัยนานกิงเทคโนโลยี ซึ่งเป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาไทย ได้ประกาศนโยบายในการบูรณาการแนวคิดเคอเจิงซือเจียงเข้ากับการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจนตั้งแต่ปี พ.ศ.2566 โดยมีการปรับปรุงหลักสูตรการกำหนดเป้าหมายด้านคุณธรรม และการส่งเสริมบทบาทของอาจารย์ในการออกแบบรายวิชาและกิจกรรมที่ส่งเสริมอุดมการณ์และการเมืองควบคู่กับการสอนภาษา แต่ยังคงกรอบแนวทางที่ชัดเจน ในการบริหารจัดการ หลักสูตรในระดับภาควิชา ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายเชิงนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าสถาบันผู้เจียงจะแสดงจุดยืนอย่างชัดเจนในการขานรับนโยบายระดับชาติเกี่ยวกับการสร้างหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง โดยเฉพาะในสาขาภาษาต่างประเทศซึ่งมีความท้าทายทางด้านการถ่ายทอดค่านิยมในบริบทพหุวัฒนธรรม แต่การดำเนินงานในระดับภาควิชายังคงเผชิญกับข้อจำกัดเชิงโครงสร้างและแนวปฏิบัติที่ยังไม่เป็นระบบ กล่าวคือ แม้จะมีการปรับโครงสร้างหลักสูตรโดยระบุวัตถุประสงค์ด้านคุณธรรมควบคู่ไปกับเป้าหมายทางภาษา และส่งเสริมให้อาจารย์มีบทบาทในการแทรกแนวคิดทางอุดมการณ์ในรายวิชาแล้วก็ตาม แต่หากปราศจากกรอบแนวทางการบริหารหลักสูตรในระดับนโยบายภาควิชาอย่างเป็นรูปธรรม อาทิ แผนแม่บทด้านการพัฒนาหลักสูตร กลไกติดตามและประเมินผล หรือการส่งเสริมความร่วมมือเชิงวิชาการระหว่างสาขา ก็อาจทำให้การบูรณาการแนวคิดเคอเจิงซือเจียงยังจำกัดอยู่ในระดับรายวิชาโดยผู้สอนรายบุคคล และไม่สามารถเกิดการพัฒนอย่างยั่งยืนในเชิงระบบได้ (Nanjing Tech University Pujiang Institute, 2023)

ในบริบทของทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร แนวคิดของ Tyler (1949) ได้เสนอว่าหลักสูตรที่มีคุณภาพจำเป็นต้องกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษาอย่างชัดเจนเป็นลำดับแรก จากนั้นจึงกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีการประเมินที่สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ ขณะที่ Taba (1962) ได้นำเสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรจากฐานล่าง (Grassroots Model) ที่เน้นบทบาทของครูและภาควิชาในการออกแบบเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทเฉพาะ ทั้งสองแนวคิดนี้ล้วนสะท้อนให้เห็นว่าการมีกรอบแนวทางในการบริหารหลักสูตรในระดับหน่วยงานย่อย เช่น ภาควิชา ไม่เพียงแต่ส่งผลต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายด้านการศึกษาให้เกิดผลอย่างยั่งยืนและวัดผลได้จริงในระดับปฏิบัติการ อีกทั้งบริบทเฉพาะของภาควิชาภาษาไทยในสถาบันดังกล่าว ซึ่งมีบทบาทในการผลิตบัณฑิตที่สามารถปฏิบัติงานด้านภาษากับประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะกับประเทศไทยซึ่งมีความสัมพันธ์ทางการทูตและเศรษฐกิจแน่นแฟ้นกับจีนในปัจจุบัน ทำให้ความคาดหวังต่อบัณฑิตในด้านความสามารถเชิงภาษา ทักษะคิด และจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม มีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนจึงไม่อาจพึ่งพาเฉพาะทักษะภาษาในเชิงโครงสร้าง แต่จำเป็นต้องมีแนวทางบริหารจัดการหลักสูตรที่สามารถออกแบบการเรียนรู้ให้ส่งเสริมทั้งมิติความรู้และคุณธรรมควบคู่กันอย่างมีแบบแผน ดังนั้น การขาดกรอบบริหารในระดับภาควิชาจึงเป็นช่องว่างที่สำคัญ ซึ่งหากไม่ได้รับการวิจัย วิเคราะห์ และออกแบบอย่างเป็นระบบ อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถของหลักสูตรในการผลิตบัณฑิตตามแนวทาง “สี่ต่อสู่เหริน” ได้ในระยะยาว

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจใคร่ที่จะศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาภาควิชาภาษาไทย สถาบันผู้เจียงแห่งมหาวิทยาลัย หนานจิงเทศตามแนวคิดผู้นำสี จิ้นผิง ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนว่ามีแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาตามแนวคิดผู้นำสี จิ้นผิงอย่างไร และนักศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยได้รับผลลัพธ์จากหลักสูตรที่อิงกับแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองมากน้อยแค่ไหน เพื่อให้เกิดผลเชิงประจักษ์และเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารและคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ของสถาบันผู้เจียงแห่งมหาวิทยาลัยหนานจิงเทศ สามารถได้องค์ความรู้และแนวทางการเสริมสร้างการบริหารหลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองมากขึ้นยิ่งขึ้น รวมถึงการวางแผน พัฒนาและออกแบบหลักสูตรตามแนวคิดของสี จิ้นผิงในสถาบันการศึกษาอีกต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง
- 2) เพื่อศึกษาระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง
- 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง

3. ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยที่จัดการเรียนการสอนภายใต้แนวคิดเค่อเฉิงซือเจิง หรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองและศึกษาระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาตามกรอบแนวคิดดังกล่าว ทั้งในด้านการถ่ายทอดองค์ความรู้และการพัฒนาทักษะ รวมถึงการเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ให้สอดคล้องกับแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิง

3.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปีการศึกษา 2564 - 2567 สาขาวิชาภาษาไทยคณะภาษาต่างประเทศของสถาบันผู้เจียง มหาวิทยาลัยหนานจิงเทศ จำนวน 167 คน

นำมาคำนวณขนาดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane (1973) กำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95 % ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกิน 5 % จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 118 คน และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารและคณาจารย์ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการและพัฒนาหลักสูตรในสาขาวิชาภาษาไทยของสถาบันผู้เจียง มหาวิทยาลัยน่านกิงเทศ จำนวน 5 คน

3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ ณ สถาบันผู้เจียง มหาวิทยาลัยน่านกิงเทศ

3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม 2568 ถึงเดือนพฤษภาคม 2568

3.5 เครื่องมือวิจัย

1) การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือ 2 ประเภท ได้แก่

แบบสอบถาม (Questionnaire) จัดทำเป็น 2 ภาษา คือ ภาษาไทยและภาษาจีน เพื่อให้ผู้ตอบสามารถเข้าใจข้อคำถามได้ชัดเจน และลดความคลาดเคลื่อนในการตีความ

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2: ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) เพื่อวัดการรับรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารหลักสูตรและคุณลักษณะของนักศึกษา

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) สำหรับคณาจารย์และผู้บริหารภาควิชา เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประสบการณ์และข้อเสนอแนะในการบูรณาการแนวคิดของสี่ จินผิงเข้าสู่การจัดการหลักสูตร

3.6 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาระดับประเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายการศึกษาของจีน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) กำหนดเกณฑ์ที่ ≥ 0.50 ขึ้นไป

ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างนำร่อง (Try-Out) จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง แล้ววิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) กำหนดเกณฑ์ที่ ≥ 0.70 ขึ้นไป

3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลภายในระยะเวลา 5 เดือน (กุมภาพันธ์-มิถุนายน 2568) เพื่อให้ครอบคลุมการสัมภาษณ์เชิงลึกและการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในทุกชั้นปี การกำหนดระยะเวลานี้มีเหตุผลจากการต้องประสานงานระหว่างภาคเรียนและกิจกรรมภาควิชา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนการดำเนินงานจริงตลอดรอบปีการศึกษา

ขั้นตอนการเก็บข้อมูลมีดังนี้

- 1) ขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้บริหารสถาบันและภาควิชาภาษาไทย
- 2) แจกแบบสอบถามทั้งในรูปแบบกระดาษและแบบออนไลน์ (Google Form)
- 3) นัดสัมภาษณ์คณาจารย์และผู้บริหารภาควิชาแบบพบหน้า หรือผ่านระบบออนไลน์ (Zoom)
- 4) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และคัดแยกเพื่อลงรหัส

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปและระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยจัดหมวดหมู่รหัสข้อมูล (Coding) และตีความตามกรอบแนวคิดการบริหารหลักสูตรและแนวคิดของสี จิ้นผิง เพื่อสรุปประเด็นสำคัญและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

4. ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดการศึกษาผู้นำ สี จิ้นผิงเน้นว่าพื้นฐานของการศึกษาคือการบริการประชาชนและบริการสังคม โดยมุ่งหวังที่จะส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของแต่ละบุคคล การศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทั้งด้านร่างกายและจิตใจของมนุษย์ ส่งเสริมความเสมอภาคและความยุติธรรม โดยมีเป้าหมายในการให้โอกาสการเติบโตที่เท่าเทียมกันแก่ทุกคน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยรวม ในด้านการศึกษาภาษาต่างประเทศ แนวคิดนี้กำหนดให้การสอนไม่เพียงแต่บริการเพื่อการเติบโตของนักศึกษาเท่านั้น โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษา แต่ยังคงให้ความสำคัญกับการบูรณาการวัฒนธรรมจีนและการเสริมสร้างความรักชาติ (孟东方&张艺, 2022)

แนวคิดการศึกษาผู้นำ สี จิ้นผิงระบุว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการบรรลุความฝันแห่งชาติของจีนและการบรรลุความยิ่งใหญ่ของประเทศ จึงต้องให้การศึกษาอยู่ในตำแหน่งเชิงกลยุทธ์ที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ในด้านการศึกษาภาษาต่างประเทศ หมายถึง การฝึกฝนให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ และยังคงเสริมสร้างความรู้สึกเชื่อมโยงกับชาติและความมั่นใจในวัฒนธรรม ผ่านการศึกษาแบบข้ามวัฒนธรรม นักศึกษาควรได้รับการเสริมสร้างความรักชาติและความ

รับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งสามารถทำได้ผ่านเนื้อหาการสอน รูปแบบการสอน และวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน โดยการแทรกซึมการศึกษาเชิงความคิดทางการเมือง (郑承军, 2016)

การแทรกซึมแนวคิดอุดมการณ์และการเมืองในการศึกษาภาษาต่างประเทศในขณะที่การสอนความรู้และทักษะทางภาษาเป็นสิ่งสำคัญ แนวคิดการศึกษา ผู้นำ สี จิ้นผิงเน้นให้มีการแทรกซึมแนวคิดอุดมการณ์และการเมืองเข้าไปด้วย ผ่านเนื้อหาการสอน รูปแบบการสอน และวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อให้แนวคิดอุดมการณ์และการเมืองถูกนำไปใช้ตลอดกระบวนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนควรให้ความสำคัญในการบูรณาการวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ค่านิยมหลักทางสังคมนิยม และการศึกษาความรักชาติลงในชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในวัฒนธรรมจีนและความรักชาติของผู้เรียน นอกจากนี้ การศึกษาภาษาต่างประเทศยังควรช่วยพัฒนามุมมองโลกที่ถูกต้อง มุมมองชีวิต ค่านิยมที่ดี และคุณธรรมที่เหมาะสมรวมถึงความรักชาติ วิสัยทัศน์ระดับนานาชาติ และความรับผิดชอบต่อสังคม โดยผ่านการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะต้องสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและทักษะการสร้างสรรค์ที่แข็งแกร่งในบริบทของโลกาภิวัตน์ (腾松艳, 2018)

5. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อพัฒนาภาควิชาภาษาไทยสถาบันผู้เจียง ตามแนวคิดผู้นำสี จิ้นผิง ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยผู้วิจัยนำเสนอ ผลการวิจัยเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดเค่อเจิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง

การปลูกฝังคุณธรรมและการอบรมหรือการสร้างบุคคลที่มีคุณธรรมที่เรียกว่า ลีเต๋อชู่เหรินเป็นภารกิจพื้นฐานในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ส่วนแนวคิดเรื่อง หลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองหรือเรียกว่า เค่อเจิงซือเจิงเป็นกลยุทธ์ในการดำเนินการการศึกษาตามภารกิจพื้นฐานของการปลูกฝังคุณธรรมและการอบรมบุคคลหรือการสร้างคนบุคคลที่มีคุณธรรม โดยหลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองเป็นรูปแบบหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมาให้สอดคล้องกับความต้องการของจีนยุคใหม่ ซึ่งเป็นการนำค่านิยมทางอุดมการณ์และการเมืองมาผนวกไว้ในกระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้และการพัฒนาทักษะ (Ministry of Education of the People's Republic of China, 2020)

ภารกิจพื้นฐานลีเต๋อชู่เหรินที่ขับเคลื่อนโดยการพัฒนาหลักสูตรเค่อเจิงซือเจิงเป็นข้อกำหนดและเป้าหมายในยุคใหม่เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาผ่านการจัดการเรียนสอนรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งต้องปรับเปลี่ยนจาก การถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงทฤษฎีและการพัฒนาทักษะเชิงปฏิบัติไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ได้แก่ การหลอมหลอมอุดมการณ์และการเมือง (Wu, 2019) โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้เป็นรากฐานสำหรับการพัฒนาทักษะ นักศึกษาต้องเรียนรู้และเข้าใจความรู้เพื่อที่จะสามารถพัฒนาทักษะของตนในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง โดยการพัฒนาทักษะเป็นการนำความรู้ที่ได้รับถ่ายทอดมาไปใช้

ในทางปฏิบัติผ่านการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักศึกษาสามารถแปลงความรู้ให้กลายเป็นความสามารถและช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการแก้ปัญหาจริง การหลอกหลอมอุดมการณ์และการเมืองจะเป็นตัวนำในการถ่ายทอดองค์ความรู้ การพัฒนาทักษะ ซึ่งแทรกซึมอยู่ในทุกขั้นตอนข้างต้น แม้ว่าความรู้และทักษะจะสำคัญแต่คุณธรรม ความรับผิดชอบ และจิตสำนึกทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้มีความสมบูรณ์แบบทั้งในด้านวิชาชีพและการใช้ชีวิตในสังคม การหลอกหลอมอุดมการณ์และการเมืองจะช่วยให้นักศึกษาทำการตัดสินใจที่เหมาะสมในเรื่องวิชาชีพและชีวิตส่วนตัว และสามารถรับผิดชอบต่อบทบาทต่าง ๆ ได้ทั้งสี่ด้านต้องผสมผสานกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างเป้าหมายการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาในทุกระดับ ทุกขั้นตอน และทุกมิติ หรือเรียกว่า ชานเฉวียนยู่เหริน

ดังที่กล่าวมาข้างต้น นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยสถาบันผู้เจียงฯ จะต้องได้รับการพัฒนาคุณลักษณะอย่างครอบคลุมในสามมิติ ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้ การฝึกฝนทักษะและการหลอกหลอมอุดมการณ์และการเมือง โดยมีมิติเหล่านี้มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกันและมีผลร่วมกันในการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาอย่างครบวงจร ช่วยให้นักศึกษาเป็นผู้มีความสามารถทางภาษาไทยที่แข็งแกร่ง และยังสามารถมีคุณธรรมทางที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Pang et al,2022; Wang, 2023) ต่อไป ผู้วิจัยได้สรุปคุณลักษณะหลักที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยสถาบัน ผู้เจียงฯ ควรได้รับจากการศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาไทยที่ได้รับการปรับแก้ล่าสุดตามแนวคิดหลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองหรือเรียกว่าเค่อเฉิงซือเจิ้ง พร้อมกับการอภิปรายทั้งสามมิติพร้อมกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กับคณบดี ประธานหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2 คุณลักษณะของนักศึกษาที่ได้มาจากการถ่ายทอดองค์ความรู้

การถ่ายทอดองค์ความรู้หมายถึงกระบวนการจัดระบบหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่มีโครงสร้างเชิงระบบ ซึ่งมุ่งหวังที่จะนำพานักศึกษาไปสู่การบรรลุความเชี่ยวชาญในหลายด้าน รวมทั้งการได้รับความรู้ในหลากหลายสาขา เช่น องค์ความรู้ด้านภาษาไทย, สังคมและวัฒนธรรมไทย, และด้านวิชาชีพอื่น ๆ โดยมีเป้าหมายให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ที่มีลักษณะข้ามสาขาวิชา (Interdisciplinary Knowledge Framework) ซึ่งรวมไปถึง “ภาษาไทย + สาขาวิชาชีพ” “ภาษา + วัฒนธรรม” “พหุภาษา” และ “ภาษาไทย+การนำเสนอเรื่องราวของจีน” เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งเสริมสร้างความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาค และผลักดันการเผยแพร่เรื่องราวจีนไปยังเวทีระดับโลก จากการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาไทยที่ได้รับการปรับแก้ล่าสุด รวมทั้งข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ประจำหลักสูตร ผู้วิจัยได้สรุปคุณลักษณะของนักศึกษาที่คาดหวังในหลักสูตรดังกล่าวได้ว่า นักศึกษาจะต้องสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างสร้างสรรค์และนำความรู้ไปสู่การเปลี่ยนรูปเป็นสมบัติส่วนบุคคล รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้จากหลาย ๆ สาขาวิชาชีพเพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่าและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 นักศึกษาต้องมียอดความรู้ด้านภาษาไทยที่ได้มาจากการแทรกเนื้อหาความเป็นเงินในกระบวนการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่า หลักสูตรมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านภาษาไทยให้กับนักศึกษา โดยมีการเปิดสอนรายวิชาที่เสริมสร้างองค์ความรู้รวมของภาษาไทย เช่น รายวิชาการออกเสียงภาษาไทย รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 1-4 รายวิชาภาษาไทยขั้นสูงและมีการเปิดสอนรายวิชาแยกเป็นเฉพาะด้านสำหรับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล ได้แก่ รายวิชาพัฒนาทักษะการฟัง 1-2 รายวิชาพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ 1-2 รายวิชาพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ 1-2 รายวิชาพัฒนาการพูดภาษาไทย 1-2 รายวิชาการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวันรายวิชาที่เปิดสอนดังกล่าวควบคู่กันเพื่อพัฒนาสมรรถนะการใช้ภาษาไทยของนักศึกษา ส่วนการเรียนการสอนในชั้นเรียนจะเน้น การถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงทฤษฎีทางภาษา ที่รวมทั้งหน่วยเสียง การประสมคำ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ และวิธีการจับใจความจากการฟังและการอ่าน วิธีการผลิตภาษาจากการพูดและการเขียน ตลอดจนการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งพัฒนาความเข้าใจในการใช้ภาษาและกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมและถูกต้องตามกาลเทศะ และมีความสามารถในการปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารในบริบทการสื่อสารที่หลากหลาย

5.4 นักศึกษาต้องมียอดความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมของไทยอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมจีนอันยอดเยี่ยม

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาไทยยังเน้นถึงคุณลักษณะของนักศึกษาในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ศาสนาพุทธ ประเพณีพื้นบ้าน ศิลปะ รูปแบบการเมือง และโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยผ่านการวิเคราะห์หลายมิติของสังคมและวัฒนธรรมไทย เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทย รวมถึงเข้าใจพื้นฐานทางวัฒนธรรมและเส้นทางการพัฒนาทางสังคม เพื่อให้ นักศึกษาสามารถแสดงออกถึงความไวต่อวัฒนธรรมและความสามารถในการปรับตัวในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและความร่วมมือระหว่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น การบูรณาการการศึกษาเกี่ยวกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและเพิ่มพูนความรู้ทางสังคมและวัฒนธรรมของนักศึกษา โดยการสอนภาษาไทยควรเน้นการเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาเข้ากับการศึกษาเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมการออกแบบหลักสูตรจึงควรกำหนดให้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทย เพื่อให้ นักศึกษาไม่เพียงแต่เรียนรู้ภาษาเท่านั้น แต่ยังเข้าใจความหมายทางวัฒนธรรมที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังภาษา (Zhao, 2014; Li, 2011; Qi, 2014) ในการคัดเลือกเนื้อหาหนังสือเรียน ควรใส่เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย เช่น ประเพณีต่าง ๆ ขนบธรรมเนียมและภูมิหลังทางวัฒนธรรม เพื่อให้ นักศึกษาเข้าใจประวัติศาสตร์และลักษณะทางสังคมของประเทศไทยในขณะที่เรียนภาษา (Li, 2011; Qi, 2014) โดยผู้บริหารก็ได้ให้ความสำคัญถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมควบคู่ไปกับการเรียนรู้ภาษา

5.5 นักศึกษาต้องต้องมีระบบความรู้แบบบูรณาการ “ภาษาไทย+สาขาวิชาชีพ” เพื่อตอบสนองความต้องการของจีนยุคใหม่

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาไทยมีการเน้นสมรรถนะทางภาษาเป็นหลัก โดยมุ่งสร้างการบูรณาการองค์ความรู้จากหลากหลายสาขาวิชาอย่างเป็นระบบ อาทิ การบริหารธุรกิจ การค้าระหว่างประเทศ วัฒนธรรมและสังคมเชิงลึก การสื่อสารทางวิชาชีพ เช่น การท่องเที่ยว สื่อสารมวลชน และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ข้ามพรมแดน เพื่อสร้างโครงสร้างความรู้ที่มีความเป็นองค์รวม “ภาษา + สาขาวิชาชีพ” ซึ่งจะช่วยให้ศึกษามีคุณลักษณะในการใช้ภาษาไทยในระดับวิชาชีพเพื่อการสื่อสารในหลากหลายสาขาและสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์และการแก้ปัญหาผ่านมุมมองข้ามวัฒนธรรมได้ และยังสามารถช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบริบทการใช้ภาษาในตลาดแรงงานไทยและในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พร้อมทั้งสามารถมองเห็นแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ ระบบคุณค่าทางวัฒนธรรม และกลไกทางธุรกิจในภูมิภาคได้ การบ่มเพาะคุณลักษณะในด้านนี้จะทำให้เป็นพลังสำคัญในการสนับสนุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างจีนและอาเซียนภายใต้ข้อริเริ่มริเริ่มหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพในลักษณะนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้สามารถรับมือกับความท้าทายของยุคโลกาภิวัตน์ 4.0 ได้อย่างมั่นใจ แต่ยังสามารถแสดงบทบาทสำคัญในเวทีระดับนานาชาติ เช่น การเจรจาการค้าระหว่างประเทศ การค้าดิจิทัลข้ามพรมแดน ฯลฯ เพื่อขับเคลื่อนความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์และการแลกเปลี่ยนทางอารยธรรมระหว่างจีนและประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้อย่างยั่งยืนและลุ่มลึก

5.6 นักศึกษาต้องพัฒนาความสามารถพหุภาษา “ไทย- ลาว” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดแรงงาน

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาไทยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนแบบเปรียบเทียบระหว่างภาษาไทยกับภาษาลาว และส่งเสริมการบูรณาการการเรียนรู้ทั้งสองภาษาเพื่อรองรับความต้องการด้านการให้บริการภาษาของภูมิภาคและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดแรงงาน โดยมีเป้าหมายให้นักศึกษาเข้าใจความแตกต่างและความสัมพันธ์ของระบบเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และรูปแบบการสื่อสารของทั้งสองภาษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารและแปลภาษาได้หลายภาษาในบริบทข้ามวัฒนธรรม การสร้างสมรรถนะในระบบ “ภาษาไทย+ภาษาลาว” จะช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาทั้งสองและมีจิตสำนึกด้านภาษาศาสตร์เปรียบเทียบ สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์การสื่อสารหลากหลายภาษาและหลากหลายวัฒนธรรมได้อย่างยืดหยุ่นและมีอาชีพ นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะด้านภาษานี้ยังส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจนโยบายด้านภาษาและความหลากหลายทางวัฒนธรรมของภูมิภาคอาเซียนอย่างลึกซึ้ง เสริมสร้างศักยภาพในการให้บริการทางภาษาทั้งในด้านความร่วมมือระหว่างประเทศจีน-อาเซียน การสื่อสารระหว่างประเทศ การแปลเชิงธุรกิจ และการเผยแพร่สารในระดับภูมิภาค อันนำไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีความสามารถทางภาษาอย่างรอบด้าน และมีศักยภาพในการแข่งขันในระดับนานาชาติอย่างแท้จริง จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและประธานหลักสูตร

5.7 นักศึกษาต้องมียุทธศาสตร์ความรู้เกี่ยวกับประเทศจีนยุคใหม่และวัฒนธรรมที่ยอดเยี่ยมของจีนเพื่อนำเสนอเรื่องราวของจีนผ่านภาษาไทย

การใช้ภาษาต่างประเทศในการเล่าเรื่องราวของจีนเป็นนวัตกรรมสำคัญในการสอนตามหลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองของสาขาวิชาภาษาต่างประเทศทั่วประเทศจีน การนำเรื่องราวของจีนมาผสานกับหลักสูตรภาษาต่างประเทศเป็นการเสริมสร้างทักษะทางภาษาให้กับนักศึกษา และยังช่วยเพิ่มความมั่นใจในวัฒนธรรมและความรักชาติในแบบที่ไม่รู้ตัว ซึ่งจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาในการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา แนวคิดดังกล่าวจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจลึกซึ้งถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน ภูมิปัญญาของจีน และจิตวิญญาณของจีน ซึ่งส่งเสริมความมั่นใจในวัฒนธรรมและความภาคภูมิใจในชาติ (Niu & Chen, 2024; Xie, 2022; Liu, 2023)

การเล่าเรื่องราวของจีนยังต้องการการใช้ทักษะทางภาษา การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการแสดงออกในภาษาและเสริมสร้างมุมมองระดับนานาชาติ (Liu, 2021b; Xie, 2022; Zhao, 2023) การผสมผสานการสอนภาษาและการศึกษาทางอุดมการณ์และการเมืองอย่างลงตัว ทำให้หลักสูตรไม่ได้แค่กระตุ้นความสนใจของนักศึกษา แต่ยังช่วยในการพัฒนาและสร้างคุณค่าและศีลธรรมผ่านเรื่องราวที่มีชีวิตชีวาของจีน ในบริบทของโลกาภิวัตน์ การเล่าเรื่องราวของจีนเป็นวิธีสำคัญในการแสดงภาพลักษณ์ของจีน แต่ยังช่วยสนับสนุนความต้องการบุคลากรด้านภาษาของประเทศ และมีส่วนร่วมในการสร้างระบบการพูดของจีนและการเล่าเรื่องของจีน จากการสัมภาษณ์คนปกติ ซึ่งได้รับคำตอบดังนี้

5.8 คุณลักษณะของนักศึกษาที่ได้มาจากการพัฒนาทักษะ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาไทยมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคลของนักศึกษาในด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การคิดเชิงวิพากษ์และการคัดกรองข้อมูล รวมถึงความสามารถด้านการแปลและการประยุกต์ใช้ในงานจริง ในด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม นักศึกษาจะสามารถสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจมารยาททางสังคมของประเทศไทยและสถานการณ์การสื่อสารที่เป็นอวัจนภาษา เช่น ท่าทางและสามารถจัดการกับความขัดแย้งจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ การพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์และการคัดกรองข้อมูลจะช่วยให้นักศึกษาสามารถแยกแยะข้อมูลจริงและข้อมูลปลอมจากสื่อและอินเทอร์เน็ตของประเทศไทยได้ และสามารถวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางสังคมของประเทศไทยอย่างมีวิจารณญาณ ในด้านการแปลและการประยุกต์ใช้ในงานจริง หลักสูตรจะช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการแปลภาษาไทย-จีนในบริบทต่าง ๆ เช่น ธุรกิจ การทูต การท่องเที่ยว สามารถทำงานแปลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถดำเนินการทางธุรกิจข้ามพรมแดน เช่น การค้าขายออนไลน์ระหว่างประเทศ หรือการจัดงานนิทรรศการนานาชาติได้ ทั้งนี้จะช่วยเสริมสร้างทักษะด้านภาษาและความสามารถโดยรวมของนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ความร่วมมือระหว่างประเทศ และการประยุกต์ใช้ในงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.9 ทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

ทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การแสดงออกและการปรับตัวให้เข้ากับบริบททางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในกระบวนการเรียนรู้และการใช้ภาษาซึ่งประกอบด้วยความสามารถในการใช้ภาษาทั้งในด้านการปฏิบัติและความเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม นักศึกษาควรมีความสามารถในการเข้าใจการแสดงออกทางภาษา มาตรฐานการปฏิบัติตัว และค่านิยมในแต่ละวัฒนธรรม รวมถึงสามารถปรับตัวให้เหมาะสมเมื่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Liu, 2010; Chen, 2019) นอกจากนี้ การผสมผสานระหว่างภาษาและวัฒนธรรมยังเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรม การพัฒนาทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจึงจำเป็นต้องเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาเข้ากับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเพื่อไม่ให้ตกอยู่ในขอบเขตของการใช้สัญลักษณ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ต้องเข้าใจความหมายทางวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ภายใต้ภาษา (Du, 2012) ในขณะเดียวกัน นักศึกษาควรมีความไวต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยให้สามารถหลีกเลี่ยงการเข้าใจผิดและความขัดแย้งในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Chen, 2021) ทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมยังรวมถึงความสามารถในการเข้าใจและใช้การสื่อสารที่ไม่ใช่ภาษา เช่น การใช้ท่าทาง การเคลื่อนไหวของร่างกาย และการใช้ภาษาที่เหมาะสมในบริบทต่าง ๆ (Li, 2018) ในกระบวนการนี้ บทบาทของอาจารย์ผู้สอน มีความสำคัญยิ่ง โดยผู้สอนต้องมีความตระหนักทางวัฒนธรรมและความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และสามารถชี้แนะให้นักศึกษาเข้าใจและเคารพวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในกระบวนการเรียนการสอน (Du, 2012) การพัฒนาทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาภาษาจะช่วยให้เสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารในระดับสากล และมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างวัฒนธรรมต่าง ๆ

5.10 ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และการคัดกรองข้อมูล

ภายใต้แนวคิดอุดมการณ์และการเมือง การพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยควรมุ่งเน้นการบูรณาการระหว่างการฝึกฝนทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และความสามารถในการคัดกรองข้อมูลเพื่อเสริมสร้างความสามารถโดยรวมของนักศึกษา (Zhao & Yu, 2019; Tian, 2025) โดยการฝึกฝนทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ช่วยเสริมสร้างทักษะในการอนุมานเชิงตรรกะ การวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา และยังช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจความขัดแย้งและการผสมผสานของค่านิยมในบริบทของหลายวัฒนธรรม โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นปัญหาและการสร้างสถานการณ์ที่กระตุ้นการคิด นักศึกษาจะสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ได้อย่างเต็มที่ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการพัฒนาทักษะทางความคิด การฝึกอ่าน การเขียน และการอภิปรายเชิงวิพากษ์ช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจความหมายลึกซึ้งของข้อความและเสริมสร้างความลึกซึ้งในการคิด (Ai, 2023) ในด้านความสามารถในการคัดกรองข้อมูล นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยควรมีทักษะในการแยกแยะข้อมูลที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง ในหลักสูตรที่บูรณาการหลักการอุดมการณ์และการเมือง นักศึกษาจะได้เรียนรู้การคัดเลือกข้อมูลผ่านการสอดแทรกค่านิยมทางสังคม เช่น ความขยันขันแข็ง ความดี และความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นค่านิยมหลักของสังคมจีน โดยจะช่วยให้นักศึกษาสามารถแยกแยะข้อมูลที่ถูกต้องจากข้อมูลที่บิดเบือน และทำความเข้าใจในกระบวนการกรองข้อมูลอย่างมีเหตุผล (Ai, 2023) นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยยังมีบทบาทสำคัญในการเป็นสะพานเชื่อมระหว่างวัฒนธรรมในเวทีระหว่างประเทศ ดังนั้นนักศึกษา

จำเป็นต้องมีทักษะในการรับรู้และเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม และหลีกเลี่ยงการมีอคติทางวัฒนธรรม หลักสูตรการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการเปรียบเทียบและสร้างความตระหนักถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม โดยช่วยให้นักศึกษาสามารถมองวัฒนธรรมตะวันตกในมุมมองที่เป็นกลาง และยังคงรักษาอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของตน (Zhao & Yu, 2019; Zuo, 2021) ในด้านการปฏิบัติการสอน การใช้วิธีการเรียนการสอนที่เน้นงานเป็นภารกิจจะช่วยเชื่อมโยงทักษะการคิดเชิงวิพากษ์กับทักษะการใช้ภาษาในลำดับขั้นต่างๆ โดยนักศึกษาคouldได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ช่วยให้เข้าใจและประยุกต์ใช้หลักการอุดมการณ์และการเมือง เช่น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและแหล่งข้อมูลออนไลน์ในการสนับสนุนการศึกษา ช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจแนวคิดทางการเมืองและอุดมการณ์ในหลักสูตร พร้อมทั้งพัฒนาความสามารถในการคัดกรองข้อมูลจากแหล่งข้อมูลออนไลน์ อาจารย์ผู้สอนควรมีบทบาทสำคัญในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่บูรณาการแนวคิดอุดมการณ์และการเมืองกับการคิดเชิงวิพากษ์เข้าด้วยกัน พร้อมทั้งส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาความสามารถในการปรับตัวและเสริมสร้างการตระหนักรู้ในตัวตนของนักศึกษา การผสมผสานระหว่างการคิดเชิงวิพากษ์และทักษะในการคัดกรองข้อมูลนี้จะช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพในสาขาภาษาต่างประเทศ โดยสามารถส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมจีนในเวทีระหว่างประเทศ พร้อมทั้งวิเคราะห์สถานการณ์ต่างประเทศในเชิงวิพากษ์และมีมุมมองที่เป็นกลาง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรที่ให้ทุกวิชาในหลักสูตรมีการสอดแทรกหลักการอุดมการณ์ และอาจารย์ทุกท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบในสังคม

5.11 ทักษะการแปลและการประยุกต์ใช้ในภาคปฏิบัติ

การพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาสาขาภาษาไทยภายใต้แนวคิดหลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองต้องเน้นการถ่ายทอดทักษะด้านการแปลและการประยุกต์ใช้ในภาคปฏิบัติ โดยเป้าหมายของการเรียนการสอนรายวิชาแปลคือการบรรลุความเป็นหนึ่งเดียวระหว่างการนำเสนอคุณค่า การถ่ายทอดองค์ความรู้ และการพัฒนาความสามารถ ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายทางอุดมการณ์และการเมืองที่ชัดเจนที่เชื่อมโยงกับกลยุทธ์ “การขยายตัวของวัฒนธรรมจีน” และความต้องการการสร้างสาขามนุษยศาสตร์ใหม่ การเรียนการสอนการแปลจึงเน้นบทบาทของความรับผิดชอบต่อสังคมและการกิจการส่งเสริมวัฒนธรรมจีน (Wei et al, 2022) ในการสอนรายวิชาการแปล การผสมผสานองค์ประกอบของจีนเข้าไปในการเรียนรู้เป็นวิธีสำคัญในการเพิ่มพูนความเข้าใจและการยอมรับวัฒนธรรมจีน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความมั่นใจในวัฒนธรรมจีนของนักศึกษาและยังพัฒนาความสามารถในการเล่าเรื่องจีนผ่านภาษาไทยอีกด้วย (Jian, 2024)

การพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยประกอบด้วยเสริมสร้างทักษะทางภาษา วัฒนธรรม การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และทักษะวิชาชีพ โดยมุ่งหวังให้นักศึกษามีพื้นฐานทางภาษาที่มั่นคง มีความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่แข็งแกร่ง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้นักศึกษาสามารถสื่อสารคุณค่าของจีนในวงการระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นนักแปลที่มีวิสัยทัศน์สากล (Song, 2023; Dan, 2023) ตัวอย่างการปฏิบัติในการสอน เช่น ในรายวิชาการแปลไทยจีน เราได้นำเสนอการศึกษาเกี่ยวกับการแปลวาทกรรมทางการเมืองของจีนโดยเฉพาะการนำเสนอประเด็นเกี่ยวกับการแปลคำศัพท์ทาง

การเมืองของจีนซึ่งช่วยให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการแปลในด้านการสร้างภาพลักษณ์ของประเทศ และการเผยแพร่วัฒนธรรม (Dan, 2023) และยังผสมผสานหลักการทางอุดมการณ์และการเมืองโดยการแปล ผลงานที่ยอดเยี่ยมของจีนและเอกสารนโยบายต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และเข้าใจค่านิยมหลักของ สังคมนิยมในระหว่างกระบวนการแปล บทบาทของอาจารย์ในแนวคิดสูตรอุดมการณ์และการเมืองนั้นสำคัญมาก โดยอาจารย์ต้องมีคุณสมบัติทางการเมืองที่สูง การมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมดั้งเดิมและทักษะการสอน เพื่อให้ แน่ใจว่าแนวคิดจะถูกนำไปใช้ในทางที่มีประสิทธิภาพ (Yang & Wang, 2023) การบูรณาการเนื้อหาอุดมการณ์เข้าไป ในการเรียนการสอนและหลีกเลี่ยงการบังคับให้ข้อมูลใด ๆ เข้าสู่จิตใจของนักศึกษาจะทำให้การเรียนการสอน เป็นธรรมชาติและมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วยโมเดลการสอนนี้ การพัฒนาทักษะทางการแปลและการประยุกต์ใช้ใน ภาคปฏิบัติของนักศึกษาภาษาต่างประเทศไม่เพียงแต่จะยกระดับทักษะทางวิชาชีพ แต่ยังช่วยเสริมสร้างคุณสมบัติ ทางอุดมการณ์และวัฒนธรรมอย่างครบถ้วน ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสารวัฒนธรรมจีนออก สู่โลกและกลายเป็นบุคลากรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีวิสัยทัศน์

6 การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อพัฒนาภาควิชาภาษาไทยสถาบันผู้เจียงตามแนวคิดผู้นำสี่ จิ้นผิง ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน มีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษา ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง 2) เพื่อศึกษาระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหาร หลักสูตรภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง หลังจากผู้วิจัยได้เก็บรวบรวม ข้อมูลเสร็จสิ้น จึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และสามารถสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

6.1 ผลการศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง

มิติของการถ่ายทอดองค์ความรู้

การพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภายใต้อแนวคิด เค่อเฉิงซือเจิง หรือ หลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองของสถาบันผู้เจียง มหาวิทยาลัยนานกิงเทค มีเป้าหมายหลักในการส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านภาษา วัฒนธรรม และอุดมการณ์ทางสังคมได้อย่างสอดคล้องกับบริบทของ ประเทศจีนและภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญของความร่วมมือด้านภาษาและ วัฒนธรรม จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการและพัฒนาหลักสูตร ดังกล่าว ได้สะท้อนมุมมองเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่พึงประสงค์ตามแนวทางเค่อเฉิงซือเจิงในมิติของการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ โดยสามารถสังเคราะห์ออกเป็น 5 ด้านสำคัญ ดังนี้

1) พื้นฐานการใช้ภาษาไทย นักศึกษาควรมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยมาตรฐานอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และเหมาะสมในบริบทวิชาชีพ โดยครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ (1) ความเข้าใจในระบบเสียง การเขียนและ

ไวยากรณ์ (2) ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลอย่างคล่องแคล่ว (3) การใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับบริบท สถานการณ์ และวัตถุประสงค์ทางสังคมและวัฒนธรรม และ (4) การใช้ศัพท์เฉพาะในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องอาศัยกระบวนการฝึกฝนอย่างเป็นระบบควบคู่กับการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย

2) ความสามารถด้านพหุภาษา (ไทย-ลาว) นักศึกษาต้องสามารถใช้และแปลงภาษาไทยและภาษาลาวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยเข้าใจความเหมือนและความต่างของทั้งสองภาษา ทั้งในด้านเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ สามารถแปลภาษาในบริบทจริง เช่น การค้าขายแดน การท่องเที่ยว และการบริการสองภาษาได้อย่างแม่นยำ รวมถึงเข้าใจบริบทวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง และสามารถใช้ภาษาในสาขาวิชาชีพเพื่อความร่วมมือทางภูมิภาคได้

3) การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม นักศึกษาต้องสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยมีความเข้าใจในประวัติศาสตร์ คุณค่าทางวัฒนธรรม และมาตรฐานสังคมของไทย สามารถเลือกยุทธศาสตร์การสื่อสารที่เหมาะสม ตีความพฤติกรรมที่ไม่ใช้คำพูด และปรับตัวต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ พร้อมประยุกต์ใช้ในการเจรจา การท่องเที่ยว และความร่วมมือทางการทูต

4) วิชาชีพแบบบูรณาการ นักศึกษาต้องสามารถบูรณาการความรู้ทางภาษาไทยกับศาสตร์วิชาชีพ เช่น ธุรกิจ การท่องเที่ยว และสื่อสารมวลชน โดยเข้าใจคำศัพท์เฉพาะ ลักษณะข้อความในแต่ละสาขา และสามารถผลิตเอกสารหรือเนื้อหาตามมาตรฐานวิชาชีพ รวมถึงใช้ภาษาสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของอุตสาหกรรมและการทำงานในบริบทพหุวัฒนธรรม

5) การเล่าเรื่องจีน นักศึกษาควรมีความสามารถในการถ่ายทอดแนวคิดการพัฒนา จิตวิญญาณและวัฒนธรรมของจีนอย่างถูกต้อง โดยแปลงแนวคิดจีนให้สอดคล้องกับการรับรู้ของชาวไทย แปลสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้เข้าใจง่าย ออกแบบเนื้อหาตามสื่อและกลุ่มเป้าหมายในประเทศไทยและใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินและปรับกลยุทธ์การเล่าเรื่องให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

มิติของการพัฒนาทักษะ

การพัฒนาทักษะภายใต้แนวคิดเคอเจิงซื่อเจิงมุ่งเน้นการหล่อหลอมผู้เรียนให้มีสมรรถนะทั้งทางวิชาชีพ ภาษา วัฒนธรรม และคุณธรรมสาธารณะ โดยเฉพาะในบริบทของการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ นักศึกษาจะต้องมีทักษะเชิงบูรณาการที่สามารถประยุกต์ใช้ได้จริง ในบริบทข้ามวัฒนธรรม ซึ่งจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการและพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว ได้สะท้อนมุมมองเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่พึงประสงค์ตามแนวทางเคอเจิงซื่อเจิงในมิติของการพัฒนาทักษะได้ 7 ประการ ดังนี้

1) ทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม นักศึกษาควรมีความสามารถในการเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมที่หลากหลาย พร้อมทั้งสามารถปรับรูปแบบการสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบทและผู้รับสาร มีความเข้าใจในความหมายทางวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในภาษา และสามารถจัดการกับความขัดแย้งที่เกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ นักศึกษาต้องสามารถวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีเหตุผลและใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจ โดยเฉพาะในบริบทของข้อมูลข่าวสารที่มีทั้งข้อเท็จจริงและข้อมูลบิดเบือน เพื่อสร้างกรอบความคิดที่รอบด้านและเป็นกลาง

3) ทักษะการคัดกรองข้อมูล นักศึกษาต้องสามารถแยกแยะข้อมูลจริงและข้อมูลเท็จในสื่อสารสนเทศขนาดใหญ่ มีทักษะในการประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล และสามารถสังเคราะห์สาระสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) ทักษะการแปลและการประยุกต์ใช้ในภาคปฏิบัติ นักศึกษาควรมีความสามารถในการแปลภาษาในสถานการณ์จริง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของบริบทและความแตกต่างทางวัฒนธรรม เช่น การแปลด้านธุรกิจ การท่องเที่ยว หรือการทูต ทั้งในเชิงภาษาและการสื่อความหมาย

5) ความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเองและการเคารพวัฒนธรรมอื่น นักศึกษาต้องมีความตระหนักและภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง พร้อมทั้งสามารถเปิดรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้อื่นอย่างเคารพและเข้าใจ เพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

6) ทักษะการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกัน นักศึกษาควรมีความสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับบริบทวัฒนธรรมที่แตกต่าง และสามารถทำงานร่วมกับผู้คนจากหลากหลายภูมิหลังได้อย่างกลมกลืน โดยใช้ความเข้าใจทางวัฒนธรรมเป็นฐานในการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือ

7) ความรับผิดชอบทางสังคมและการเผยแพร่วัฒนธรรม นักศึกษาต้องมีจิตสำนึกในการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยและจีนอย่างเหมาะสม มีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจนและเคารพในข้อเท็จจริง ตลอดจนสามารถเลือกใช้ช่องทางที่เหมาะสมในการสื่อสารในบริบทข้ามวัฒนธรรม

6.2 ผลการศึกษาระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเคอเจิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง มิติของการถ่ายทอดองค์ความรู้

นักศึกษารุ่นปี 2564 มีระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาคุณลักษณะผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้อยู่ในระดับดีเยี่ยม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.60 รองลงมา คือ ด้านความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ด้านการบูรณาการวิชาชีพ และด้านการเล่าเรื่องจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านพหุภาษา (ไทย-ลาว) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43

นักศึกษารุ่นปี 2565 มีระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาคุณลักษณะผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.65 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านพหุภาษา (ไทย-ลาว) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 รองลงมาคือ ด้านความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและด้านการเล่าเรื่องจีน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 เท่ากันส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านการบูรณาการวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61

นักศึกษารุ่นปี 2566 มีระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาคุณลักษณะผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.32 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการ

สื่อสารข้ามวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 รองลงมาคือ ด้านพหุภาษา (ไทย-ลาว) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ด้านการบูรณาการวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ด้านความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการเล่าเรื่องเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26

นักศึกษารุ่นปี 2567 มีระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาคุณลักษณะผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.00 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการบูรณาการวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 รองลงมา คือ ด้านพหุภาษา (ไทย-ลาว) และด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.02 เท่ากัน ด้านการเล่าเรื่องเงิน มีค่าเฉลี่ย 2.96 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95

มิติของการพัฒนาทักษะ

นักศึกษารุ่นปี 2564 มีระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาคุณลักษณะผ่านการพัฒนาทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.50 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการคิดเชิงวิพากษ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบทางสังคมและการเผยแพร่วัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ด้านความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเองและการเคารพวัฒนธรรมอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ด้านการคัดกรองข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านทักษะการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44

นักศึกษารุ่นปี 2565 มีระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาทักษะอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเองและการเคารพวัฒนธรรมอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 รองลงมา คือ ด้านทักษะการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกัน และด้านความรับผิดชอบทางสังคมและการเผยแพร่วัฒนธรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.68 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการคัดกรองข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56

นักศึกษารุ่นปี 2566 มีระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาคุณลักษณะผ่านการพัฒนาทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.33 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเองและการเคารพวัฒนธรรมอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบทางสังคมและการเผยแพร่วัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ด้านการคัดกรองข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ด้านทักษะการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการคิดเชิงวิพากษ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24

นักศึกษารุ่นปี 2567 มีระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาคุณลักษณะผ่านการพัฒนาทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.98 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเองและการเคารพวัฒนธรรมอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบทางสังคมและการเผยแพร่วัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ด้านการคิดเชิงวิพากษ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ด้านทักษะการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการคัดกรองข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85

6.3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง

จากผลการศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง และระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง สามารถสังเคราะห์เป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรภาษาไทยอย่างเป็นระบบใน 7 ด้านดังต่อไปนี้

1) พัฒนาพื้นฐานการใช้ภาษาไทยอย่างเป็นระบบ ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในด้านภาษาไทยลดลงต่อเนื่องในรุ่นหลัง แสดงถึงความจำเป็นในการปรับหลักสูตรให้ส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลในบริบทจริง ผ่านกิจกรรมเชิงปฏิบัติและสถานการณ์จำลอง เพื่อสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมและวิชาชีพ

2) เสริมสร้างพหุภาษา (ไทย-ลาว) และทักษะการแปล จากผลการศึกษาที่แสดงถึงระดับความสามารถที่ยังไม่สอดคล้องกับเป้าหมายหลักสูตร ควรเพิ่มกิจกรรมการฝึกเปรียบเทียบโครงสร้างภาษาฝึกแปลสองทิศทาง และจำลองสถานการณ์การแปลในบริบทอาชีพ เพื่อเพิ่มความแม่นยำทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรม

3) พัฒนาทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เพื่อยกระดับความเข้าใจในบริบทพหุวัฒนธรรม ควรบูรณาการความรู้ด้านประเพณี ระบบภาษาเชิงวัฒนธรรม และการตีความพฤติกรรมที่ไม่ใช้คำพูด พร้อมจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนกับเจ้าของภาษา เพื่อส่งเสริมการสื่อสารอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ข้ามวัฒนธรรมจริง

4) ส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์และการคัดกรองข้อมูล ควรเน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ การตั้งคำถามเชิงลึก และการแยกแยะข้อมูลจริงจากข้อมูลเท็จ โดยใช้สื่อหลากหลายประเภทเป็นเครื่องมือในการฝึกทักษะ และจัดกิจกรรมวิเคราะห์ข่าวหรือบทความในประเด็นร่วมสมัย เพื่อพัฒนาวิจารณ์ญาณ

5) บูรณาการภาษาไทยกับวิชาชีพเฉพาะทาง ควรออกแบบรายวิชาที่เชื่อมโยงภาษาไทยกับการปฏิบัติงานจริงในสาขาต่าง ๆ เช่น การเขียนเอกสารธุรกิจ การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์และการประสานงานโครงการระดับนานาชาติ โดยร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้จริง

6) ส่งเสริมอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและความเคารพในความแตกต่าง ควรจัดกิจกรรมที่สร้างความเข้าใจในค่านิยมและประวัติศาสตร์ของทั้งไทยและจีน ร่วมกับการเรียนรู้กรณีศึกษาทางวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมตนเอง ควบคู่กับการเคารพวัฒนธรรมอื่นอย่างเข้าใจ

7) พัฒนาทักษะการเล่าเรื่องเงินในบริบทไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ควรเน้นการฝึกถ่ายทอดแนวคิดทางวัฒนธรรมของจีนผ่านเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้ฟังไทย โดยใช้แนวทาง “Storytelling With Strategy” ผสานกับการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้การเล่าเรื่องมีประสิทธิภาพในระดับสากล

ตารางที่ 1 ระดับผลลัพธ์การพัฒนาคุณลักษณะจากการพัฒนาทักษะของนักศึกษารุ่นปี 2567 ด้านความ
มั่นใจในวัฒนธรรมตนเองและการเคารพวัฒนธรรมอื่น

ด้านความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเอง และการเคารพวัฒนธรรมอื่น	Mean	SD	Min	Max	Skewness	Kurtosis
1. อธิบายค่านิยมหลักของวัฒนธรรมจีนได้ชัดเจน	2.98	0.565	2	4	-0.008	0.358
2. หลีกเลี่ยงการตีตราทางวัฒนธรรม	3.15	0.684	2	4	-0.192	-0.793
3. เปิดกว้างในหัวข้อที่ถกเถียง	3.23	0.692	2	4	-0.338	-0.834
รวม	3.12	0.354	2	4	-0.546	0.224

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษารุ่นปี 2567 มีระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาคุณลักษณะด้านความมั่นใจ
ในวัฒนธรรมตนเองและการเคารพวัฒนธรรมอื่นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.12
เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นเปิดกว้างในหัวข้อที่ถกเถียง มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.23 รองลงมาคือ ประเด็นหลีกเลี่ยงการตีตราทางวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และประเด็นที่มี
ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประเด็นอธิบายค่านิยมหลักของวัฒนธรรมจีนได้ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) พบว่า ทุกประเด็นมีค่าความเบ้เป็นลบเล็กน้อย โดยค่าเฉลี่ยรวม
ของความเบ้เท่ากับ -0.546 แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนมีแนวโน้มกระจุกตัวอยู่ทางด้านคะแนนสูง ซึ่งสะท้อนว่า
นักศึกษาส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างดี

สำหรับค่าความโด่ง (Kurtosis) ซึ่งใช้พิจารณารูปแบบการกระจายตัว พบว่า มีค่าทั้งบวกและลบ
เล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.224 ซึ่งแสดงว่าลักษณะการกระจายของข้อมูลอยู่ใกล้เคียงกับการแจกแจง
แบบปกติ (Mesokurtic Distribution) หมายความว่าความคิดเห็นของนักศึกษามีความหลากหลาย แต่ไม่สุดโต่ง

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า นักศึกษารุ่นปี 2567 มีแนวโน้มที่ดีในการพัฒนาทัศนคติที่เปิดกว้าง
และยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม แต่ยังคงต้องได้รับการส่งเสริมให้เข้าใจรากฐานและคุณค่าของวัฒนธรรมจีน
ในระดับลึกมากขึ้น เพื่อให้สามารถนำเสนอวัฒนธรรมของตนอย่างมั่นใจในเวทีสากล และส่งเสริมความสามารถใน
การอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างเข้าใจและเคารพความแตกต่าง

ตารางที่ 2 ระดับผลลัพธ์การพัฒนาคุณลักษณะจากการพัฒนาทักษะของนักศึกษารุ่นปี 2567 ด้านทักษะการ
ปรับตัวข้ามวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกัน

ด้านทักษะการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม และการทำงานร่วมกัน	Mean	SD	Min	Max	Skewness	Kurtosis
1. ปรับตัวเข้ากับการทำงานแบบไทย	2.98	0.729	2	4	0.032	-1.063
2. ประสานความแตกต่างในทีม	2.77	0.722	2	4	0.378	-0.971
3. สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม	3.00	0.744	2	4	0.000	-1.147
รวม	2.92	0.443	2	4	0.142	-0.801

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษารุ่นปี 2567 มีระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาคุณลักษณะด้านทักษะการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.92 เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ประเด็นสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 รองลงมาคือ ประเด็นปรับตัวเข้ากับการทำงานแบบไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประเด็นประสานความแตกต่างในทีม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) พบว่า ค่าความเบ้โดยรวมมีค่าเป็นบวกเล็กน้อยเท่ากับ 0.142 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการกระจายของคะแนนมีแนวโน้มเอียงไปทางด้านคะแนนต่ำ แสดงว่านักศึกษาบางส่วนยังประเมินตนเองในระดับไม่สูงนัก

สำหรับค่าความโด่ง (Kurtosis) ซึ่งใช้พิจารณารูปแบบการกระจายของข้อมูล พบว่ามีค่าเท่ากับ -0.801 แสดงถึงการกระจายของคะแนนที่แบนกว่าการแจกแจงแบบปกติ (Platykurtic Distribution) หมายความว่าความเห็นของนักศึกษาในด้านนี้ค่อนข้างกระจายตัวใกล้เคียงกัน และไม่มีความสุดโต่งหรือแตกต่างกันมากในแต่ละกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า นักศึกษารุ่นปี 2567 มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์และการปรับตัวในระดับหนึ่ง แต่ยังคงขาดความเชี่ยวชาญในทักษะการประสานงานและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งควรมีการส่งเสริมเพิ่มเติมผ่านกิจกรรมเชิงปฏิบัติและการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มคนหลากหลายวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถพัฒนาเป็นบุคลากรที่สามารถทำงานในระดับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 3 ระดับผลลัพธ์การพัฒนาคุณลักษณะจากการพัฒนาทักษะของนักศึกษารุ่นปี 2567 ด้าน

ความรับผิดชอบทางสังคมและการเผยแพร่วัฒนธรรม

ด้านความรับผิดชอบทางสังคมและการเผยแพร่วัฒนธรรม	Mean	SD	Min	Max	Skewness	Kurtosis
1. แก่ใจความเข้าใจผิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย	3.02	0.812	2	4	-0.039	-1.477
2. สามารถแปลงสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของจีน เช่น ฤดูกาลและศิลปะการเขียนอักษร ให้เข้าใจง่ายในบริบทของผู้ฟังไทย	3.13	0.703	2	4	-0.179	-0.908
3. ระบุแหล่งที่มาของข้อมูลวัฒนธรรม (เช่น อ่างอิงงานวิชาการไทย)	2.94	0.727	2	4	0.096	-1.047
4. สามารถประเมินผลการสื่อสารและปรับกลยุทธ์การเล่าเรื่องให้เหมาะสม	3.06	0.697	2	4	-0.085	-0.863
5. เป็นกลางในประเด็นอ่อนไหว (เช่น ปัญหาชายแดนภาคใต้)	3.08	0.647	2	4	-0.077	-0.510
รวม	3.05	0.309	2	4	-0.473	0.073

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษารุ่นปี 2567 มีระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบทางสังคมและการเผยแพร่วัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.05 เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นสามารถแปลงสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของจีน เช่น ฤดูกาลและศิลปะการเขียนอักษร ให้เข้าใจภายในบริบทของผู้ฟังไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 รองลงมาคือ ประเด็นเป็นกลางในประเด็นอ่อนไหว (เช่น ปัญหาชายแดนภาคใต้) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ประเด็นสามารถประเมินผลการสื่อสารและปรับกลยุทธ์การเล่าเรื่องให้เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ประเด็นแก้ไขความเข้าใจผิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประเด็นระบุแหล่งที่มาของข้อมูลวัฒนธรรม (เช่น อ้างอิงงานวิชาการไทย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) พบว่า ค่าความเบ้โดยรวมเท่ากับ -0.473 ซึ่งเป็นค่าลบเล็กน้อย แสดงถึงแนวโน้มของการให้คะแนนที่ค่าคะแนนกระจุกตัวไปทางคะแนนสูง สะท้อนว่านักศึกษาส่วนใหญ่ประเมินตนเองในระดับปานกลางถึงสูง

สำหรับค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.073 ซึ่งใกล้เคียงกับศูนย์ แสดงว่ารูปแบบการกระจายตัวของคะแนนมีลักษณะใกล้เคียงกับการแจกแจงแบบปกติ (Mesokurtic Distribution) หมายความว่าความเห็นของนักศึกษาในแต่ละด้านมีการกระจายตัวในระดับปกติ ไม่แหลมหรือแบนจนเกินไป

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีจิตสำนึกต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในระดับหนึ่ง แต่ยังคงขาดความแม่นยำในการใช้เครื่องมือเชิงวิชาการ และการวิเคราะห์เนื้อหาที่มีความละเอียดอ่อน ซึ่งควรได้รับการส่งเสริมผ่านกิจกรรมเสวนา การฝึกสื่อสารในสถานการณ์จำลอง และการบูรณาการความรู้ด้านวัฒนธรรมเข้ากับวิชาชีพอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง

จากผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง และระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง สามารถเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรภาษาไทยในบริบทของสถาบันผู้เจียงตามแนวคิดเค่อเฉิงซือเจิงได้อย่างเป็นระบบ โดยพัฒนาภายใต้กรอบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 7 ประการ ดังต่อไปนี้

แนวทางที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรให้เสริมสร้างพื้นฐานการใช้ภาษาไทยอย่างเป็นระบบผลการศึกษาระดับปริญญาตรีแสดงให้เห็นว่านักศึกษารุ่นปี 2564 มีระดับผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยสูงสุดและลดลงตามลำดับรุ่น โดยเฉพาะนักศึกษาในรุ่น 2024 ที่มีค่าเฉลี่ยรวมต่ำสุด การพัฒนาการบริหารหลักสูตรจึงควรมุ่งยกระดับความรู้และทักษะภาษาไทยในทุกมิติ ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล โดยส่งเสริมการใช้สื่อสารภาษาในสถานการณ์จริง ควบคู่กับการออกแบบกิจกรรมแบบลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) และการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาตามบริบทจริงและสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งในกรอบวัฒนธรรมไทย

แนวทางที่ 2 การเสริมสร้างความสามารถด้านพหุภาษา (ไทย-ลาว) และทักษะการแปล แม้หลักสูตรจะมีเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาไทยและภาษาลาวได้อย่างถูกต้อง แต่ผลลัพธ์จากการถ่ายทอดองค์ความรู้และการพัฒนาทักษะด้านนี้ในรุ่นหลัง ๆ อยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย การบริหารหลักสูตรควรพิจารณาการเพิ่มรายวิชาหรือกิจกรรมเสริมที่เน้นการวิเคราะห์โครงสร้างภาษา การเปรียบเทียบทางไวยากรณ์ การฝึกแปลสถานการณ์จริง และการฝึกแปลสองทิศทางในสาขาวิชาชีพ เช่น การท่องเที่ยว การค้าขายแดนหรือ การบริการลูกค้าสองภาษา เพื่อให้ นักศึกษามีความแม่นยำทั้งด้านภาษาและความเข้าใจบริบทวัฒนธรรม

แนวทางที่ 3 การพัฒนาทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการปรับตัวในสังคมพหุวัฒนธรรมการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเป็นคุณลักษณะสำคัญในบริบทการทำงานยุคโลกาภิวัตน์ อย่างไรก็ตามผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่านักศึกษารุ่นใหม่มีทักษะด้านนี้ลดลง การพัฒนาการเรียนการสอนจึงควรบูรณาการการเรียนรู้เกี่ยวกับบริบททางวัฒนธรรม การใช้ภาษาอย่างให้เกียรติ การตีความพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูด และการตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรม พร้อมส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสสื่อสารกับเจ้าของภาษาหรือชาวต่างชาติจริงผ่านกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมหรือความร่วมมือระดับภูมิภาค

แนวทางที่ 4 การส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์และการคัดกรองข้อมูลเชิงวิชาการ จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีแนวโน้มใช้ความคิดเชิงวิเคราะห์และการแยกแยะข้อมูลได้ในระดับที่ลดลงตามลำดับปีการศึกษา การบริหารหลักสูตรจึงควรจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดเป็นขั้นตอน (Thinking Process) การตั้งคำถามเชิงลึก การวิเคราะห์ที่สื่อหลากหลายประเภท และการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลในโลกออนไลน์ รวมถึงควรจัดกิจกรรมฝึกวิเคราะห์เนื้อหาข่าว วิเคราะห์บทความ หรือแยกแยะข้อมูลที่เจ้ในประเด็นทางสังคมและวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างกรอบคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แนวทางที่ 5 การออกแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการกับวิชาชีพเฉพาะทาง ผลการศึกษาในด้านวิชาชีพแบบบูรณาการของนักศึกษาโดยเฉพาะรุ่นหลัง พบว่า ยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างภาษาไทยกับการประยุกต์ใช้ในวิชาชีพ การจัดการเรียนรู้จึงควรเน้นการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการเขียนเอกสารวิชาชีพการพูดในบริบททางธุรกิจหรือท่องเที่ยว การแปลเอกสารในภาคสนาม การผลิตสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ และการประสานงานโครงการร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งควรร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรในภาคปฏิบัติเพื่อสร้างประสบการณ์จริงให้กับนักศึกษา

แนวทางที่ 6 การพัฒนาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและความสามารถในการเคารพความแตกต่างทักษะด้านความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเองและการเคารพวัฒนธรรมอื่นเป็นพื้นฐานสำคัญของหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง การจัดกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์เชิงวัฒนธรรม การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วรรณกรรมและค่านิยมของทั้งจีนและไทย ตลอดจนการวิเคราะห์กรณีศึกษาการปะทะทางวัฒนธรรมอย่างสร้างสรรค์ จะช่วยให้นักศึกษาสร้างความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเอง และสามารถอยู่ร่วมกับวัฒนธรรมอื่นได้อย่างเคารพ เข้าใจ และไม่ตีตรา

แนวทางที่ 7 การพัฒนาทักษะการเล่าเรื่องเงินในบริบทไทยอย่างมีประสิทธิภาพ จากผลการศึกษาพบว่า การถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการเล่าเรื่องเงินยังอยู่ในระดับต่ำในรุ่นหลัง ๆ การบริหารหลักสูตรควรเน้นการฝึกผลิตเนื้อหาและการวิเคราะห์กลยุทธ์การเล่าเรื่อง เช่น การแปลงแนวคิดการพัฒนาของเงินให้เข้าใจง่ายในบริบทไทย การออกแบบเนื้อหาตามความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย การฝึกประเมินประสิทธิภาพของเนื้อหา และการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ทั้งนี้ควรใช้แนวคิด Storytelling With Strategy

ร่วมกับการบูรณาการภาษาศาสตร์ประยุกต์และสื่อสารมวลชนร่วมสมัย ดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปแนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเจิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สรุปแนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเจิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง

แนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรภาษาไทย	รายละเอียด
1. พัฒนาพื้นฐานการใช้ภาษาไทยอย่างเป็นระบบ	เน้นกิจกรรม Learning by Doing และสถานการณ์จำลองวิชาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยทั้ง 5 ด้านในบริบทจริง
2. เสริมสร้างความสามารถด้านพหุภาษา (ไทย-ลาว) และทักษะการแปล	เพิ่มรายวิชา/กิจกรรมเปรียบเทียบโครงสร้างภาษา ผีกแปลสถานการณ์จริง และฝึกแปลสองทิศทางในบริบทวิชาชีพ
3. พัฒนาทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และการปรับตัว	บูรณาการการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม การใช้ภาษาให้เกียรติการตีความพฤติกรรมไม่ใช่คำพูด และกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม
4. ส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์และการคัดกรองข้อมูล	จัดการเรียนรู้ที่เน้น Thinking Process, วิเคราะห์สื่อหลากหลาย, ตรวจสอบข้อมูล และฝึกกรณีศึกษาจริง
5. ออกแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการกับวิชาชีพ	เน้นการฝึกภาคสนาม เช่น เขียนเอกสารวิชาชีพ พุดทางธุรกิจ แปลเอกสารจริง และร่วมมือกับองค์กรภาคปฏิบัติ
6. พัฒนาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการเคารพความแตกต่าง	ส่งเสริมกิจกรรมสร้างอัตลักษณ์ เช่น วิเคราะห์วรรณกรรม ประวัติศาสตร์ กรณีปะทะวัฒนธรรม และกิจกรรมเชิงวัฒนธรรม
7. พัฒนาทักษะการเล่าเรื่องเงินในบริบทไทย	เน้น Storytelling With Strategy วิเคราะห์กลยุทธ์การเล่าเรื่อง แปลงแนวคิดเงินให้เข้าใจง่าย และฝึกประเมินเนื้อหา

7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อพัฒนาภาควิชาภาษาไทยสถาบันผู้เจียงตามแนวคิดผู้นำสี จิ้นผิง ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน สามารถอภิปรายผลการศึกษาในประเด็นสำคัญดังนี้

7.1 มิติของการถ่ายทอดองค์ความรู้

ผลการศึกษาระดับผลลัพธ์การพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเค่อเจิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง ระหว่างปีการศึกษา 2564–2567 พบแนวโน้มที่มีความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างรุ่น โดยนักศึกษารุ่นปี 2564 มีระดับผลลัพธ์โดยรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม ในขณะที่นักศึกษารุ่นปี 2565 มีระดับผลลัพธ์ลดลงมาอยู่ในระดับดี และลดลงต่อเนื่องในรุ่นปี 2566 และ 2567 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

แสดงให้เห็นถึงความเสื่อมถอยของผลสัมฤทธิ์เชิงองค์ความรู้ที่ควรพิจารณาอย่างเร่งด่วนในเชิงการบริหารหลักสูตร

ด้านความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย พบว่า ผลสัมฤทธิ์มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง โดยเฉพาะในรุ่นปี 2567 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด สะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับปรุงแนวทางการเรียนการสอนในด้านระบบเสียง ไวยากรณ์ การใช้ภาษาตามวัฒนธรรม และการประยุกต์ใช้ในงานวิชาชีพ ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกของคณาจารย์สะท้อนว่า นักศึกษาจำนวนหนึ่งมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างจำกัดในบริบทจริง อันเป็นผลมาจากการขาดโอกาสฝึกฝนภาคปฏิบัติที่ต่อเนื่องและสอดคล้องกับเนื้อหาทางวิชาการ

ด้าน พหุภาษา (ไทย-ลาว) มีแนวโน้มผันผวน โดยมีระดับผลลัพธ์สูงสุดในรุ่นปี 2565 และต่ำลงในรุ่น 2566 และ 2567 การลดลงของผลสัมฤทธิ์ในด้านนี้อาจสะท้อนถึงความท้าทายในการบูรณาการการสอนสองภาษาในบริบทจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกแปล การเปรียบเทียบโครงสร้างภาษา และการใช้ภาษาสำหรับการสื่อสารในงานวิชาชีพที่หลากหลาย เช่น การค้าขายแดนหรือการท่องเที่ยว นอกจากนี้ การขาดกิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้เชิงเปรียบเทียบทางวัฒนธรรมก็อาจมีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านนี้ลดลง

ด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม แม้จะเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในรุ่นปี 2564 และยังคงอยู่ในระดับสูงในรุ่นปี 2565 แต่พบว่าผลสัมฤทธิ์ลดลงในรุ่นปี 2566 และปี 2567 ความเปลี่ยนแปลงนี้อาจสะท้อนถึงการลดลงของกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในสถานการณ์จำลองจริง เช่น การเจรจาทางธุรกิจแบบข้ามวัฒนธรรม หรือการฝึกตีความพฤติกรรมไม่ใช่คำพูด ทั้งนี้ นักศึกษารุ่นใหม่มีแนวโน้มขาดประสบการณ์ตรงในการปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษาและชุมชนวัฒนธรรมจริง ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมผ่านโครงการแลกเปลี่ยน หรือกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกับหน่วยงานภายนอก

ด้านการบูรณาการวิชาชีพ เป็นอีกมิติที่มีการลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในรุ่น 2565 และรุ่นปี 2566 แม้จะฟื้นตัวเล็กน้อยในรุ่นปี 2567 แต่ยังคงอยู่ในระดับปานกลาง แสดงถึงช่องว่างของการเชื่อมโยงระหว่างองค์ความรู้ภาษาไทยกับทักษะเฉพาะทางในสาขาอาชีพ เช่น การเขียนเอกสารธุรกิจ การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ หรือการแปลเอกสารราชการ ผลการสัมภาษณ์ชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ในชั้นเรียนยังขาดการประยุกต์ใช้ร่วมกับบริบทวิชาชีพจริง ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหากับโลกการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการเล่าเรื่องจีน ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถของนักศึกษาในการสื่อสารแนวคิดทางการพัฒนาและวัฒนธรรมจีนในบริบทไทย พบว่า มีแนวโน้มลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในรุ่นปี 2567 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากการขาดทักษะการแปลเชิงวัฒนธรรม การวิเคราะห์กลยุทธ์การเล่าเรื่อง และความเข้าใจในความต้องการของผู้ฟังชาวไทย การออกแบบการเรียนรู้ในด้านนี้ จึงควรบูรณาการสื่อดิจิทัลและแนวคิด Storytelling With Strategy อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

สอดคล้องกับแนวคิดของ Li Junxin (2021) อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดเคอเจิงซือเจิงต้องเน้นการบูรณาการอุดมการณ์และคุณธรรมเข้าไปในเนื้อหาวิชาอย่างเป็นธรรมชาติ (Invisible Integration) โดยไม่แยกออกจากสาระวิชาชีพ เพื่อหล่อหลอมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ทั้งในระดับเนื้อหาและระดับค่านิยม นอกจากนี้การที่นักศึกษารุ่นแรกมีผลลัพธ์อยู่ในระดับสูงมาก แสดงถึงการบูรณาการองค์

ความรู้ที่มีคุณภาพทั้งด้านภาษา วัฒนธรรม และจิตสำนึกสังคม ขณะที่นักศึกษารุ่นหลังเริ่มมีผลลัพธ์ที่ลดลง สะท้อนถึงความท้าทายในการถ่ายทอดเนื้อหาให้เกิดผลกระทบต่อคุณลักษณะของผู้เรียนอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับแนวคิดของ Xi Jinping (2016) ที่อธิบายว่าอุดมศึกษาในประเทศจีนต้องไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการ แต่ต้องเป็นเวทีในการปลูกฝังคุณธรรม ความรักชาติ ความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมในสังคมโลกอย่างมีวิจักษณ์ญาณ โดยเฉพาะในหลักสูตรภาษาไทย ที่ต้องอาศัยทั้งการถ่ายทอดเนื้อหา ความเข้าใจวัฒนธรรมไทย และการฝึกฝนทักษะสื่อสารกับบริบททางสังคม การลดลงของผลสัมฤทธิ์ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ในรุ่นหลังจึงสะท้อนถึงความจำเป็นที่สถาบันควรปรับกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักการของการจัดการศึกษาตามแนวคิดเคอเฉิงซือเจิงอย่างลึกซึ้งและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อพัฒนาภาควิชาภาษาไทย สถาบันผู้เจียง ตามแนวคิดผู้นำสี จิ้นผิง พบว่าผลการวิจัยสามารถเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ทั้งสามข้ออย่างชัดเจน กล่าวคือ ในด้านการศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเคอเฉิงซือเจิง ผลการประเมินทั้งมิติองค์ความรู้และมิติทักษะพบว่าแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง โดยรุ่นนักศึกษาปี 2564 มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีเยี่ยม ทั้งด้านความรู้พื้นฐานภาษาไทย การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การบูรณาการวิชาชีพ และการคิดเชิงวิพากษ์ ซึ่งสะท้อนถึงการบูรณาการเนื้อหาวิชากับคุณธรรมอย่างมีคุณภาพในช่วงเริ่มต้นของการดำเนินงาน ขณะที่รุ่นปี 2565–2567 มีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะด้านความรู้พื้นฐานภาษาไทย การคัดกรองข้อมูล และการเล่าเรื่องจีน แสดงถึงความจำเป็นที่ต้องปรับกลยุทธ์การเรียนการสอนให้มีความต่อเนื่องและเข้มข้นมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Li Junxin (2021) ที่เน้นการบูรณาการคุณธรรมและอุดมการณ์เข้ากับเนื้อหาวิชาอย่างเป็นธรรมชาติ (Invisible Integration) และแนวคิดของ Xi Jinping (2016) ที่มองว่าอุดมศึกษาไม่ควรจำกัดอยู่ที่การถ่ายทอดความรู้ แต่ต้องปลูกฝังคุณธรรม ความรักชาติ และความเข้าใจข้ามวัฒนธรรมควบคู่กัน

7.2 มิติของการพัฒนาทักษะ

ผลการศึกษาระดับผลลัพธ์จากการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาผ่านการพัฒนาทักษะตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยตามแนวคิดเคอเฉิงซือเจิงหรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง ระหว่างปีการศึกษา 2564–2567 แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ในภาพรวมของผลสัมฤทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักศึกษารุ่นใหม่ที่แสดงผลลัพธ์ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน นักศึกษารุ่นปี 2564 มีผลลัพธ์โดยรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม สะท้อนถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรในช่วงเริ่มต้นที่สามารถบูรณาการการพัฒนาทักษะได้อย่างสมดุลในหลากหลายมิติ โดยเฉพาะด้านการคิดเชิงวิพากษ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษารุ่นนี้มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล ตั้งคำถามเชิงลึก และใช้เหตุผลเชิงตรรกะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนตามแนวทางของการศึกษาเพื่อความเข้าใจอันลึกซึ้ง (Deep Learning) และสอดคล้องกับเป้าหมายของการสร้างพลเมืองที่มีวิจักษณ์ญาณในสังคมพหุวัฒนธรรม

นอกจากนี้ ด้านความรับผิดชอบทางสังคมและการเผยแพร่วัฒนธรรม และด้านความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเองและการเคารพวัฒนธรรมอื่น ก็อยู่ในระดับดีเยี่ยม สะท้อนถึงกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นทั้ง การตระหนักรู้ในอัตลักษณ์และการสร้างจิตสำนึกต่อสังคมอย่างรอบด้าน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึง นักศึกษารุ่นปี 2565 พบว่าผลลัพธ์ในมิตินี้ลดลงมาอยู่ในระดับดี แม้ยังมีจุดเด่นในด้านความมั่นใจใน วัฒนธรรมตนเอง และการเผยแพร่วัฒนธรรม แต่ด้านการคัดกรองข้อมูลกลับลดลงต่ำสุด ซึ่งอาจสะท้อนถึง ความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงของสื่อและข้อมูลออนไลน์ที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว และต้องการทักษะ การกลั่นกรองในระดับสูงมากขึ้น

ในรุ่นปี 2566 และปี 2567 ผลลัพธ์การพัฒนาทักษะลดลงมาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีลักษณะ เด่นที่คล้ายคลึงกัน คือ คะแนนในด้านความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเองและการเคารพวัฒนธรรมอื่นยังคงสูงสุด ในทั้งสองรุ่น แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งทางอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่ยังคงมีอยู่ อย่างไรก็ตามด้านการคิดเชิง วิพากษ์และการคัดกรองข้อมูลกลับมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในรุ่นปี 2567 ซึ่งด้านการคัด กรองข้อมูลมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด สะท้อนถึงข้อจำกัดในการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมข้อมูลที่ ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงรวดเร็วของยุคปัจจุบัน

ในด้านการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกัน นักศึกษารุ่นปี 2564 ยังมีค่าเฉลี่ย ในระดับดีเยี่ยม แต่ลดลงในรุ่นปี 2565 และต่ำลงอย่างมีนัยสำคัญในรุ่นปี 2567 ปรากฏการณ์นี้อาจสะท้อน ถึงโอกาสในการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมที่ลดลง เช่น การแลกเปลี่ยนกับเจ้าของภาษา หรือการจัดกิจกรรมเชิง ปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งมีผลต่อทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสภาพแวดล้อม สากล

สอดคล้องกับแนวคิดของ Xi Jinping (2016) อธิบายว่าการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทางของเค่อ เจิงซือเจิง ได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าหลักสูตรทุกสาขาวิชาควรมีบทบาทในการปลูกฝังอุดมการณ์และ การเมืองผ่านทั้งการถ่ายทอดองค์ความรู้และการพัฒนาทักษะอย่างบูรณาการ โดยเฉพาะในด้านการคิดเชิง วิพากษ์ การคัดกรองข้อมูล การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม ที่ควรได้รับการฝึกฝน อย่างต่อเนื่องในทุกระดับและทุกมิติของการเรียนรู้ หรือที่เรียกว่า ซานชว่นหฺยฺเหริน และสอดคล้องกับแนวคิด ของ Zhao and Yu (2019) ยังเน้นว่าการพัฒนาทักษะเชิงคิดวิเคราะห์ร่วมกับทักษะการคัดกรองข้อมูลเป็น สิ่งจำเป็นในหลักสูตรภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างคุณสมบัติด้านอุดมการณ์ การวิเคราะห์ตรรกะและ ความเข้าใจวัฒนธรรมร่วมสมัย โดยการฝึกฝนผ่านกิจกรรมเชิงปัญหา และการใช้สถานการณ์จำลองจะช่วยให้ นักศึกษาเข้าใจและตระหนักในตัวตน ทั้งยังพัฒนาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและสามารถปรับตัวได้ในบริบทพหุ วัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการศึกษาระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์โดยรวมในแต่ละรุ่นมีความ แตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยรุ่นปี 2564 มีความโดดเด่นด้านการคิดเชิงวิพากษ์ ความรับผิดชอบต่อสังคม และความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเอง ในขณะที่รุ่นปี 2566-2567 มีผลลัพธ์ลดลงมาอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านการคัดกรองข้อมูลและการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนถึงข้อจำกัดของโอกาสการเรียนรู้ เชิงประสบการณ์จริง เช่น การแลกเปลี่ยนกับเจ้าของภาษาและการทำงานในสภาพแวดล้อมพหุวัฒนธรรม

สอดคล้องกับ Zhao และ Yu (2019) ที่ชี้ว่าหลักสูตรภาษาต่างประเทศควรบูรณาการทักษะคิดวิเคราะห์ ร่วมกับทักษะการคัดกรองข้อมูลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมต่อความท้าทายในสังคมร่วมสมัย

สำหรับการศึกษาระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์โดยรวมในแต่ละรุ่นมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยรุ่นปี 2564 มีความโดดเด่นด้านการคิดเชิงวิพากษ์ ความรับผิดชอบทางสังคม และความมั่นใจในวัฒนธรรมตนเอง ในขณะที่รุ่นปี 2566–2567 มีผลลัพธ์ลดลงมาอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านการคัดกรองข้อมูลและการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนถึงข้อจำกัดของโอกาสการเรียนรู้เชิงประสบการณ์จริง เช่น การแลกเปลี่ยนกับเจ้าของภาษาและการทำงานในสภาพแวดล้อมพหุวัฒนธรรม สอดคล้องกับ Zhao และ Yu (2019) ที่ชี้ว่าหลักสูตรภาษาต่างประเทศควรบูรณาการทักษะคิดวิเคราะห์ ร่วมกับทักษะการคัดกรองข้อมูลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมต่อความท้าทายในสังคมร่วมสมัย

7.3 มิติแนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรภาษาไทย

ผลการศึกษานี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับโครงสร้างหลักสูตรให้มีการบูรณาการเนื้อหาวิชา กับคุณธรรมอย่างเป็นระบบในทุกหมวดวิชา จัดทำระบบติดตามและประเมินผลการเรียนรู้ทั้งในด้านองค์ความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง เพิ่มกิจกรรมภาคปฏิบัติและการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เช่น โครงการแลกเปลี่ยน การฝึกงาน และการจำลองสถานการณ์ข้ามวัฒนธรรม ตลอดจนพัฒนาศักยภาพคณาจารย์ให้สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่ผสมผสานสาระวิชาชีพกับอุดมการณ์และคุณธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเพิ่มโอกาสในการฝึกฝนทักษะในสภาพแวดล้อมจริง ซึ่งจะช่วยให้การบริหารหลักสูตรภาษาไทยของสถาบันผู้เจียงสามารถบรรลุเป้าหมายเชิงนโยบายของการจัดการศึกษาตามแนวคิดเคอเนซซีเจ็งได้อย่างลึกซึ้งและยั่งยืน

8. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดเคอเนซซีเจ็ง หรือหลักสูตรอุดมการณ์และการเมือง ในมิติของการถ่ายทอดองค์ความรู้และการพัฒนาทักษะ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาในแต่ละรุ่นอย่างชัดเจน ทั้งในด้านความรู้ทางภาษา การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมการคิดวิเคราะห์ การบูรณาการวิชาชีพ และจิตสำนึกทางสังคม ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้ควรอยู่ภายใต้หลักการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ และมีข้อเสนอแนะที่สามารถดำเนินการได้จริง ดังต่อไปนี้

1) สถาบันการศึกษาโดยเฉพาะหน่วยงานบริหารหลักสูตรควรใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์จากผลการวิจัยนี้ในการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างรายวิชา เพื่อให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามกรอบแนวคิดเคอเนซซีเจ็ง โดยเฉพาะการเพิ่มสัดส่วนของกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้แบบบูรณาการ และการเรียนรู้เชิงสะท้อนคิด เพื่อพัฒนาทักษะในระดับที่ลึกยิ่งขึ้น

2) คณาจารย์ผู้สอนควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดเน้นของแต่ละด้านที่ยังมีระดับพัฒนาการต่ำในแต่ละรุ่น เช่น การออกแบบกิจกรรมส่งเสริมการคิดเชิง

วิพากษ์ การใช้สื่อและบริบทจำลองเพื่อฝึกทักษะการคัดกรองข้อมูล และการสร้างสถานการณ์สื่อสารข้ามวัฒนธรรมในห้องเรียน ซึ่งจะช่วยยกระดับผลลัพธ์ด้านทักษะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรม

3) ผู้บริหารสถาบันควรใช้ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบายการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนจัดกิจกรรมภาคสนาม การสร้างความร่วมมือกับภาคีภายนอก เช่น หน่วยงานด้านวัฒนธรรม การศึกษา และธุรกิจในพื้นที่อาเซียน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากบริบทจริง ตลอดจนการส่งเสริมให้มีหลักสูตรเสริม (Supplementary Modules) ที่พัฒนาทักษะเฉพาะด้านให้กับนักศึกษาในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

4) คณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตร ควรนำผลวิจัยนี้ไปประกอบการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report) เพื่อสะท้อนจุดแข็ง จุดอ่อน และความคืบหน้าของการดำเนินงานตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งนี้ควรกำหนดตัวชี้วัดที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นในแต่ละด้านของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้สามารถติดตามและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาได้อย่างเป็นระบบ

5) นักศึกษาสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินตนเองและพัฒนาตนเอง โดยใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างทักษะเฉพาะด้านที่ยังมีระดับต่ำ เช่น การฝึกแปล การฝึกสื่อสารในสถานการณ์พหุวัฒนธรรม หรือการเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพในฐานะพลเมืองที่มีความเข้าใจในบริบทภูมิภาค และมีความสามารถในการสื่อสารกับผู้คนต่างวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม

ทั้งนี้การนำผลการวิจัยไปใช้ควรดำเนินการในหลายระดับ ทั้งในระดับหลักสูตร ระดับการจัดการเรียนการสอน ระดับนโยบาย และระดับการพัฒนาตนเองของนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ที่ลุ่มลึก สร้างสรรค์ และตอบสนองต่อเป้าหมายของหลักสูตรอุดมการณ์และการเมืองอย่างแท้จริง

9. เอกสารอ้างอิง

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). หลักสถิติ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Apple, M. W. (1990). *Ideology and curriculum* (2nd ed.). New York, NY: Routledge.

Bian, Z. (2024). Building a strong moral character (lideshuren 立德树人: To promote a code of ethical conduct and to cultivate talent) is the fundamental task of universities and colleges. *International Higher Education Policy Studies*.

China Media Project. (2021, March 18). *Ideological and political education*. Retrieved from https://chinamediaproject.org/the_ccp_dictionary/ideological-and-political-education/

China National Knowledge Infrastructure. (2025, February 3). *Search results for “课程思政”* [Data set]. Retrieved from <https://www.cnki.net>

- Du, X. L. (2012). Exploring the path of national identity education for contemporary Chinese college students: Based on the perspective of cultural confidence. *Studies in Ideological Education*, (12), 99–102.
- Eisner, E. W. (1985). *The educational imagination: On the design and evaluation of school programs*. New York, NY: Macmillan.
- Ministry of Education of the People's Republic of China. (2018, September 10). **坚持把立德树人作为教育的根本任务**. Retrieved from <http://www.moe.gov.cn>
- Ministry of Education of the People's Republic of China. (2020). *Guidelines for the construction of ideological and political courses in colleges and universities*. Retrieved from <http://www.moe.gov.cn>
- Ministry of Education of the People's Republic of China. (2020, June 8). *Guidelines for the construction of ideological and political courses in colleges and universities*. Retrieved from <http://en.moe.gov.cn/>
- Ministry of Education of the People's Republic of China. (2021, July 13). **中小学德育工作指南**. Retrieved from <http://www.moe.gov.cn>
- Nanjing Tech University Pujiang Institute. (2023). *Curriculum reform plan for Thai language major with ideological and political integration*. Nanjing, China: Author.
- National Development and Reform Commission. (2015). *Vision and actions on jointly building Silk Road Economic Belt and 21st-Century Maritime Silk Road*. Beijing: Author.
- Schiro, M. S. (2013). *Curriculum theory: Conflicting visions and enduring concerns* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York, NY: Harcourt, Brace & World.
- Tyler, R. W. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Wei, P., Duan, K. Q., & Liu, X. F. (2022). Exploration of curriculum ideology and politics practice in college translation teaching [Gaoxiao fanyi ke jiaoxue de kecheng sixiang shijian tansuo]. *Jilin Education*, (29), 42–44.
- Wu, Z. H. (2019). Striving to build a talent cultivation system centered on “moral education and holistic development” [Nuli goujian yi “li de shu ren” quanmian fazhan de rencai peiyang tixi]. *China Higher Education Research*, (3), 1–6.

- Xie, T. T. (2022). “Telling China’s stories well” integrated into foreign language teaching: Teaching practice and effectiveness research [“Jianghao Zhongguo gushi” rongru waiyu jiaoxue: jiaoxue shijian ji xiaoguo yanjiu]. *Overseas English*, (21), 226–227, 236.
- Xi, J. (2016). *The governance of China* (Vol. 2). Beijing: Foreign Languages Press.
- Xi, J. (2016). *Speech on ideological and political work in higher education*. Beijing: People’s Publishing House.
- Xu, X. F., & Zhu, T. J. (2019). School-based practice of “Foreign Language + Project” from the perspective of intercultural literacy cultivation [Kuawenhua suyang peiyu shijiao xia de “waiyu + xiangmu” xiaoben shijian]. *Shanghai Education*, (Z2), 8–9.
- Yang, X. L., & Wang, M. (2023). Research on strategies for improving ideological-political teaching competence of foreign language teachers in higher education [Gaoxiao waiyu jiaoshi kecheng sixiang jiaoxue nengli tisheng celüe yanjiu]. *Language and Culture Forum*, (1), 191–198.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York, NY: Harper & Row.
- Zhao, K., & Yu, H. (2019). *Curriculum reform and ideological education in Chinese universities*. Beijing: Higher Education Press.
- Zhao, P. (2024). Research on ideological-political education and intercultural competence cultivation in blended learning of “English Viewing, Listening & Speaking” course [Hunhe shi jiaoxue xia “Yingyu shiting shuo” kecheng sixiang zhengzhi yu kuawenhua nengli peiyang yanjiu]. *Contemporary Teaching and Research Review*, 10(9), 39–42.
- Zhao, R. H. (2014). A study on cultivating students’ intercultural awareness in Thai language teaching [Taiyu jiaoxue zhong peiyang xuesheng kuawenhua yishi de yanjiu]. *China Employee Education*, (14), 144.
- Zhao, X. (2023). The connection and practical approaches between ideological-political education in English major courses and “telling China’s stories well” [Yingyu zhuanye kecheng sixiang zhengzhi yu “jianghao Zhongguo gushi” de guanlian ji shijian tujing]. *Journal of Nanchang Normal University*, 44(2), 95–99.
- Zhao, Y. J., & Yu, M. (2019). Cultivation approaches for English majors’ critical thinking from the perspective of curriculum ideology and politics [Kecheng sixiang shiyu xia Yingyu zhuanye xuesheng pipanxing siwei de peiyang lujing]. In *Talent cultivation and teaching reform: Teaching reform essays of Zhejiang Gongshang University* (pp. 43–46).

- Zhou, X. L. (2023). How to make ideological-political education in Chinese language courses imperceptible [Yuwen kecheng sixiang ruhe cai neng runwu wusheng]. *Yuwen Tiandi*, (4), 23–25.
- Zuo, D. H. (2021). On the literacy and educational competence of foreign language teachers in higher education from the perspective of “curriculum ideology and politics” [Tan “kecheng sixiang” shiyu xia de gaoxiao waiyu jiaoshi suyang he yuren nengli]. *Modern Vocational Education*, (24), 204–205.